ஞாயிறு வெளியீடு　　ஆண்டு சந்தா ரூ. 5　　தனிப்பிரதி 0—1—3　　REGD. No. M. 4640

திராவிடநாடு

மலர் 4　　காஞ்சிபுரம் 3—2—1946　　இதழ் 42

"சனியன், என்ன இன்னும் தொலைவதாகக்காணோம். மணி ஆறாகப் போகிறதே!"

கணக்கப்பிள்ளை.

"சீக்கிரம். சீக்கிரமாகக் கட்டிமுடியம்மா மாலையை, மணி ஆறாகப் போகிறது, அந்த உருத்திராட்சப் பூனை வருகிற நேரமாகுது"

மாலை விற்பவன்.

"ஒருநாள்கூடத் தவறமாட்டார், பெரிய பக்திமானல்லவோ அவர்! மணி இன்னும் ஆறுஆகவில்லையே. வந்துவிடுவார்."

குருக்கள்.

'நாளைக்குப்பார்த்துக்கோள்வோம் தாளம் சரியாக வருகிறதான்னு. மணி ஆறுஆகப்போகுது. அந்தக்கிழக்குரங்கு வருகிற நேரமாகுது"

வேசம்

"மணிஆறு? சரிதான், இப்பத்தான் பைத்யம், கோயிலுக்குக் கிளம்பி இருக்கும்"

இராமி.

★

சனியன், உருத்திராட்சப்பூனை, பக்திமான், கிழக்குரங்கு, பைத்யம்! இந்தப் "பஞ்சாட்சர" அர்ச்சனை, ஒரே நேரத்தில் ஒரே ஆசாமிக்கு, ஐந்து வேறுவேறு ஆசாமிகள் மூலம் நடந்தது. இன்னமும் எங்கெங்கு அவரைப்பற்றி என்னென்ன விதமான அர்ச்சனை நடந்தது என்று விவரித்தால் சஹஸ்ர நாமத்துக்குப்போகும். அவர் பெயர் ஆறுமுகமுதலியார்.

இந்த அர்ச்சனையைப் பெற்றுக்கொண்டு, ஆறுமுக முதலியார், சும்மா இருந்தாரா? இருப்பாரா? அவர் கையில் என்னமோ, கணக்குப்புத்தகம்தான் இருந்தது மனம்?

"சனியன் இன்னும் போய்த் தொலையவில்லையே" என்று மௌன பூஜை செய்து கொண்டிருந்த கணக்கெழுதுபவனை, ஆறுமுக முதலியார், "ஏண்டா, தின்னுகூலி" என்று திட்டினார். அந்தச் சோம்பேறி இன்னும் மாலையைக் கட்டினானோ இல்லையோ என்று, அதே நேரத்தில் எந்தமாலை விற்பவன் தன் தாயாரிடம் முதலியாரை உருத்திராட்சப்பூனை என்று அர்ச்சித்துக் கொண்டிருந்தானோ, அந்த மாலை விற்பவனைப்பற்றிச் சொன்னார்; ஒரு விநாடி ஓய்வெடுத்துக்கொண்டார் "போய் ஆகணும், போகலேன்னா விடப்போறானா அந்தப்பணம்பிடுங்கி" என்று முணுமுணுத்தார். கோயிலிலே அதே நேரத்தில் தான் குருக்கள் வேறோர் 'பக்தரிடம்,' முதலியாரைப், "பெரியபக்திமான்" என்று அர்ச்சித்தது. அழகான 'பதத்தை' ஆனந்தமாகப் பாடிக்காட்டிய, 'வித்வானை' விட்டுப்பிரிய மனமில்லாதவேதம், முதலியார் வருகிற வேளையாகிறது என்று கூறினபோதும் அதுதான். அவள் தந்தஅர்ச்சனை, அந்தக் 'கிழக்குரங்கு' என்பது.

சிறு கதை

சுடுமூஞ்சி!

—(சௌமியன்)—

அவளுக்கும் முதலியார் அர்ச்சனை செய்யாமல் விட்டாரா? நாலைந்து பத்து ரூபாய் நோட்டுகளை மணிபர்சில் எடுத்துத் திணித்துக்கொண்டே, "மானசிகபூஜை" செய்தார். "இன்று தாவிட்டா, அந்த அல்லி தர்பார் பெரிசா இருக்கும்" என்ற. "பைத்யம்" கோயிலுக்குப்போகிற நேரமாகுது என்று, முதலியாரின் இரண்டாந்தாரம் இராமி, சொல்லிக் கொண்டிருந்தது போலவே, முதலியாரும் மனதுக்குள் தன் மனைவியைப்பற்றி, "அந்தச் சுடுமூஞ்சி" கஷாயம் போட்டுவைக்குமோ, இல்லை சினிமாவுக்குக் கிளம்பிவிட்டதோ?" என்றும் சொல்லிக்கொண்டார். இவ்வளவு அர்ச்சனைகளும், அன்று மாலை ஆறுமணிக்கு நடந்தேறியபிறகு, 'தின்னுகூலி" யைக்கடையைப் பூட்டிக் கொண்டு போகச்சொல்லிவிட்டுச், "சோம்பேறி" கட்டிவைத்திருந்த மாலையை வாங்கிக் கொண்டு, "பணம்பிடுங்கி' நின்றுகொண்டிருந்த கோயிலுக்குப்போய்ச் சுவாமி தரிசனம் முடித்துக் கொண்டு, "அல்லி" க்குச்செலுத்தவேண்டிய காணிக்கையைக்கொடுத்து விட்டு, அவள் அடிவயிறு வலிஎன்று அலறியது கேட்டு, அதற்குவைத்ய முறை கூறிவிட்டு, வீட்டுக்குள் புகுந்து "சுடுமூஞ்சி" தந்தகஷாயத்தைக்குடித்து விட்டு, "அப்பனே! முருகா" என்று கொட்டாவிகலந்தகுரலால் பஜித்துக்கொண்டே, படுக்கையில் புரண்டுகொண்டிருந்தார், அரிசிமண்டி ஆறுமுக முதலியார்.

ஒவ்வொரு நாளும் அவர்கடையில், 'அரிசி' வாங்கிக்கொண்டு போகிறவர்கள் தரும் 'அர்ச்சனை'யையும், அவர்களுக்கு இவர் தரும் 'அர்ச்சனை'யையும், தொகுத்துக் கூறினால், அகராதி ஆகிவிடும்.

"இது எந்தப்பாவிகடை அரிசி? கல்லுமாதிரி இருக்கே, வேகவே மாட்டேனெங்குதே' என்பது அடுப்பறை அர்ச்சனை, "அந்தமஞ்சாகடுதாசிக்குக் கடன் கொடுத்தா பணம் எப்படி வரும்?" இது, பணத்திலே குறியாக முதலியார், வாடிக்கைக் காரனுக்குத் தரும் அர்ச்சனை. இவ்விதம், விதவிதமான அர்ச்சனைகளைப் பெற்றுக்கொண்டும், வழங்கிக்கொண்டும், காலையிலே எட்டு மணிக்குக் கடைக்கு வருவதும், மாலை ஆறுமணிக்குக் கிளம்பிப், பூமாலைவாங்கிக்கொண்டுபுவனேஸ்வரி கோயிலுக்குப்போய், அங்கு வைத்தீஸ்வர ஐயரிடம் விபூதிப்பிரசாதம் வாங்கிக்கொண்டு, தாசி வேதம் வீட்டுக்குப்போய் அங்கு எட்டு, ஒன்பது மணிவரையில் கொஞ்சம்நிம்மதியாக இருந்துவிட்டுப் பிறகு வீட்டுக்குப்போவார், இரண்டாந்தாரம் இராமியின்கோபத்தைப்பெற்றுக்கொள்ள.

இராமி, தாய்வீட்டிலே "கோபக்காரி" என்று பெயரெடுத்ததே இல்லை. ஒருசமயம், இராமியின் தகப்பனார், கோபால முதலியார், சொல்லத்தகாத வார்த்தை யெல்லாம் சொல்லித்திட்டினார்; தாயார், "பவிஷு கெட்டவளே! குலத்தைக் கெடுத்தவளே!" என்றெல்லாம் ஏசினாள். இராமி "மரம்போல" நிற்பாள், அல்லது 'மலமல' வென்று கண்ணீர் வடிப்பாள், எதிர்த்துஒரு பேச்சுப் பேசினதில்லை. பேசுவது நியாயமல்ல என்றுதன்னைத்தானே சமாதானப்படுத்திக் கொள்வாள். அவ்வளவுக்குப் காரணம், அந்த "எதிர்வீட்டுப்பிள்ளையாண்டான்" தான். அவனிடம் இராமி, உள்ளத்[illegible] என்பெற்றோர்களுக்குக் கொஞ்சம் 'வாடை' அடித்தது; பெண்ணைத்திட்டி அடக்கினார்கள். அந்தச் சமயத்திலேதிட்டுப் போதெல்லாம், இராமி, கோபித்துக்கொண்டதே இல்லை. புருஷன் வீட்டுக்கு வந்தபிறகுதான், அவளுக்கு அந்தக் "கோபம்" ஏற்பட்டது.

தாய்வீட்டிலே, எவ்வளவோ 'திட்டுகள்' கேட்டாலும், இராமிக்குஒருநம்பிக்கை, அந்த நம்பிக்கையால் ஒருசந்தோஷம் எப்போதும் அவள் உள்ளத்திலே இருந்துவந்தது. "உன்வீட்டிலே என்னதடை விதித்தாலும் நீ பயப்படாதே இராமி! நான் எப்படியும் உன்னைக் கலியாணம் செய்துகொள்கிறேன். எங்க, பட்டணத்து மாமன் வரட்டும், அவரைக்கொண்டு உங்க அப்பாவுக்குச்சொல்லச்சொல்லிக், கலியாணத்துக்கு ஒப்புக்கொள்ளவைக்கிறேன். இக்கன்னு என்பேரு, ஏகாம்பரமா, பாரு" என்று, அவன் கடிதம் எழுதிக்கொடுத்திருந்தான். அதனால் இராமிக்கு நம்பிக்கை, சந்தோஷம். ஏகாம்பரத்தை எப்படியும் பெறமுடியும் என்று எண்ணிக் கொண்டாள்.

இப்போதும் அவனுக்குப்பெயர் ஏகாம்பரமாகத்தான்இருந்தது, இராமியோ, அரிசிமண்டி ஆறுமுக முதலியாருக்கு இரண்டாந்தாரமாகிவிட்டாள். அன்றுமணஅறையிலே துக்கம் முட்டுந்தான் இருந்தது. புருஷன்வீடுபுகுந்ததும், கோபமும் அவள் மனதிலே புகுந்தது. ஏன்? சாந்திமுகூர்த்தத்தன்று கூறினார் ஆறுமுகமுதலியார் ஒரு இரகசியத்தை, தன் சாமார்த்தியத்தை விளக்க.

"இராமி!" இதோ இப்படிப்பாரு. அடாடா! இவ்வளவு வெட்கமா? நான், என்ன வாலிபனடியம்மா! உன்னைப்போல, "பிருவுகளுக்குச் செய்ய" என்று ஆரம்பித்தார், சரசப்பேச்சு.

இராமி ஒன்றும்பேசவில்லை. எந்த இராமிதான் பேசமுடியும்!

"முதலியாரே! இந்த அரிசிநல்லா இல்லையே, வேறேகொடுங்களேன்" என்று வாடிக்கைக்காரர் மல்லாடிநிற்பார். ஆறுமுக முதலியார் 'சரி' என்று கூறுவாரா, எவ்வளவோ சமாதானம் கூறுவார், அரிசியைத் துடைத்துக் காட்டுவார், வாயிலே கொஞ்சம் போட்டுக்காட்டுவார், வாங்கின விலைப்பட்டியைக்காட்டுவார் ஆணைஇடுவார் எதைஎதையோ செய்து, வேண்டாமென்றவன் தலையிலே அதே அரிசியைக்கட்டி அனுப்புவார். அனுபவசாலி! வாதாடும் ஆண்களிடமே வெற்றிபெற்ற அந்த அனுபவசாலி, விழியால் பேசும் அந்தப்பெண்ணிடமா வெற்றிபெறுமல்போவார் [illegible]! ஐயயோ! என்ற வார்த்தைகளை எல்லாம் [illegible], "இதோ இலை போட்டாகிவிட்டது, நெய்க்கிண்ணம் எடுத்து வருகிறேன்" என்று விருந்திடும், விருந்தாளிக்கு விருந்து நேரத்தில் கூறும் வார்த்தைகள் என்றுகொண்டார். இராமிக்கு முன்பு கண்ணம்மா இதே போலத்தான்! இருபதுவயதிலிருக்கும்போதே தனக்குச்சிநேகமான வேதம்கூடத்தான் முதலிலே, எவ்வளவோ 'பிகுவு' செய்தாள். ஆறுமுகமுதலியார், கடைசியில் வெற்றி பெற்றார்! தொட்டுத்தாலிகட்டினவனிற்றே, விட்டுவிடுவானா! ஆறுமுகமுதலியார், செய்த தவறு அது அல்ல. தன் சாமர்த்தியத்தைக் காட்டுவதற்காக ஒரு இரகசியத்தைக்கூறினார் இராமியிடம்.

"ஏகாம்பரம் தட்டிக்கொண்டு போக இருந்தானே" என்று துவக்கினார். வேறுபக்கம் திரும்பிக்கொண்டிருந்த இராமி, அவர் பக்கம் திரும்பினாள், தன்னையும் அறியாமல்,

"பட்டணத்துமாமனை விட்டு, உங்க அப்பனைக்கூட மயக்கிவிட்டான்" என்றார் முதலியார். முகம் சிவந்தது இராமிக்கு.

முதலியார், கொஞ்சநேரம் அந்தப்பேச்சைவிட்டுவிட்டு, மெல்லிய குரலால் பாடலானார். உரத்தகுரல், காலைவேளையிலே, கிராயகர் அவர் படிக்க! இப்போது அவர், பாடியது, "மானே! மருக்கொழுந்தே" என்ற பாட்டு. அரைகுறையாகத் தான்பாடினார், வேதத்தைப் "பாடு பாடு" என்றுகேட்டு, அவள் [illegible] மனதுடன் பாடிய பாட்டுதானே அது.

ஏகாம்பரத்தைப்பற்றி மேற்கொண்டு ஏதாவதுதகவல்கிடைக்காதா என்று ஏங்கினாள் இராமி. எப்படிக் கேட்கமுடியும்! ஏன், தன்னைக்[illegible] வித்தவன், பட்டணத்து மா[illegible] அதையும்பி, தன் தகப்ப[illegible] மனதைக்கூட மாற்றிவிட்டு [illegible]

(அடுத்த பக்கம் பார்க்க)

சுடுமூஞ்சி

1-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி

கத்தையும் வாங்கிக், குருக்களிடம் காட்டியவன், இடையின்று, அந்தப் பெண் எனக்கு வேண்டாம்,என்று கூறினன், [illegible] றவரைவிள [illegible] இரகசியத்தை [illegible] கிருர், அ [illegible] ருக்கு அ [illegible] அப்படியு ?

[illegible] பாடிமு [illegible] வெற்றிப் [illegible] ருக்கமுடி [illegible] கதைசொல்லேன்" [illegible] : 'தெரியாது' [illegible] இராமி. [illegible] கதை" என்று [illegible] சொல்லச் [illegible] சொல்ல [illegible]

"ஒரே [illegible] உன்னைப் [illegible], நல்ல அழகு. [illegible] னத்திலே [illegible] கொண்டே, [illegible] யைத்தே [illegible] தோஷத்தி [illegible] தக்கன [illegible] உயிரையே [illegible] என்று கிளைப்பிலே [illegible] சென்று விட்டது. [illegible] கூறலானு [illegible].

"அந்த [illegible] யாணம் [illegible] மென்று, [illegible] கின்றுன். [illegible] மெல்லாம் [illegible] மாமன் [illegible] அவனைவி [illegible] யதகப் பனுருக்கு [illegible] செய்யச் சொன்னுன். [illegible] தகப்பனும் ஒப்பு [illegible], ஜாதகத்தைஜோசியரிடம் கொடுத்தார்கள்."

அதுவரையில் [illegible] தெரியும். அத [illegible] என்ன நடந்தது? அதுதா [illegible] ரியவேண்டும்! [illegible] த்துவிட்டு, முதலியார்,மேலால் கூறலானார்.

"ஜாதகம் பார்த்தாச்சா. திடீருன்னு அந்தப்பையன், நான் அந்தப்பெண்ணைக்கல்யாணம் செய்து கொள்ளமுடியாதுன்னு சொல்லி விட்டான். யார் என்ன சொன்னாலும் கேட்கவில்லை" என்று கூறி விட்டு, எழுந்துபோய், மேஜை மேல் வைத்திருந்த பால்செம்பை எடுத்தார், குடிக்க. அதிலே ஒரு வாழைப்பழத்துண்டு கிடப்பதைக் கண்டார், சிரித்தார் சிரித்துக் கொண்டே, அந்தத்துண்டை எடுத்து வாயிலே போட்டு மென்று கொண்டே "அந்தப்பெண் வேண்டாமென்று அந்தப்பயல் சொல்லி விடவே, அந்தப்பெண்ணைக் கலியாணம் செய்துகொள்ள வேண்டுமென்று நெடுநாளாக ஆசையாக இருந்த ஆறுமுகத்துக்குப், பழம் நழுவிப்பாலிலே விழுந்தது போலாச்சி பக்கத்துக்கு ஒருதி வந்தாச்சி" என்றுங்தையையும் முடித்

தார், பாலையும்குடித்தார், பாமானந்தத்துடன் [illegible] சேர்ந்தார், [illegible]

இதுவும் தெரிந்த கதைதானே! ஏகாம்பரம்வன்கலியாணம் செய்து கொள்ளமுடியாது என்றுசொல்லி விட்டான். அதுதானே தெரியுமே [illegible] எப்படிக்கிடைபதுஎன்றுபயந்தான் [illegible] என்றுகைதி [illegible]. "நல்ல கதை" என்று [illegible] சொன்ன.

"நல்லாயில்லையா ? சரி, நீ நல்ல நல்லகதையாக!" என்று ஆறுமுக முதலியார் கொஞ்சம் [illegible]. அதுபோன்ற 'கொஞ்சநஞ்ச' [illegible] வேதப் ஆரைநுக்கு [illegible]

சொல்லிஒருகும்பிடு,ஐஞ்சுகோட்டு [illegible] ; 'என்ன [illegible]' என்று கேட்டார். உங்கயவாலே இராமியை இரண்டாந்தாரமாக நான் அடையணும்" என்று சொன்னேன்; "அடபாவி! [illegible] பெண்ணுஜாதகம் [illegible] என்று. தெரிந்து நான் வந்தேன் [illegible] என்றேன். [illegible] சிரித்தார். "பொருத்தம் இல்லை ன்னுசொல்லவாபோறீ?" என்றுமுன் [illegible]. "சொல்லவா! [illegible] வேறே ஜோதிடனைக் கலந்தாலோன்றும்?" என்றுநான்கேட்டேன்; அதைத்தானே நானும் யோசிச்சிண்டு இருக்கிறேன்" என்று ஐயர்

பாகவதர்-கிருஷ்ணன் சென்டரல் கமிட்டி
வேண்டுகோள்

1946ஆம் ஜனவரி௴ 20ல சென்னையில் கூடிய சர்வகட்சிப் பொதுக்கூட்டத்தில், மேதகு கவர்னரிடம் கருணைமனுச் சமர்ப்பிக்கவும், பிரிவிகவுன்சில் அப்பீலே, வேறு எவர் முயற்சியையும் எதிர்பாராது, பொதுமக்களே நடத்துவதென நிறைவேறியுள்ள தீர்மானங்களை உடனடியாகச்செய்வதற்கும் அதிதீவிரமுயற்சிகள் நடைபெறுகின்றன. இதன்பொருட்டுப் பொதுமக்களின் சார்பாக இரண்டு தக்க வக்கீல்களைப் பிரிவிகவுன்சிலுக்கு அனுப்பவும் ஏற்பாடாகியிருக்கின்றது. எனவே, வெளியூர்களில் இதற்கென நிதி திரட்டிய எல்லாச் சங்கங்களும், பொதுமக்களும், அபிமானிகளும், விஸ்வகர்ம சமூக சங்கங்களும் தக்க பொருளுதவி உடனே புரியுமாறு வேண்டப்படுகின்றனர். சினிமா தியேட்டர்கட்கும், பிலிம்கம்பெனிகட்கும், நாடகசாலைகட்கும் இதற்கெனத் தென் இந்திய பிலிம்போர்டு சேம்பரின் தலைவர் தனி அறிக்கை வெளியிடுவார். ஆகையால் பணம் அனுப்புவோர் கீழ்க்கண்ட விலாசத்திற்கு அனுப்புக.

காரியதரிசிகள்,

பாகவதர்—கிருஷ்ணன் சென்டரல் கமிட்டி,
29-A. திருவேங்கட முதலி தெரு,
பார்க் டவுன், சென்னை.

அர்ச்சனைதான் 'கிழக்குரங்கு' என்பது. இராமிபேசவேயில்லை.'இராமி! உண்மையைச் சொல்லட்டுமா? நான்தான், அந்தக்கலியாணம் நடக்கமுடியாதபடி தடுத்தேன். அவனுக்கு இஷ்டந்தான். ஆனா நான் கண்வைச்சா, வேறேஆசாமியிடம் சிக்குமா எதுவும். மண்டித்தெருவிலேபோய்க்கேட்டுப்பாரு, அடேயப்பா! ஆறுமுகமுதலி, விலைபேசி விட்டாரு, நமக்கு வேண்டாம் அவனிடம் போட்டின்னு இலட்சாதிகாரிஎல்லாம் ஓடிவிடுவாங்க. எதற்கும் தைரிய இலட்சுமி வேணும். பட்டணத்தான் பேச்சைக்கேட்டு விட்டு உங்க அப்பன் பல்லைஇளிச்சி விட்டான். பார்த்தேன். தைரியத்தைக்கைவிட்டேனு? ஆறுமுகமா தைரியத்தைக்கைவிடுகிறவன். ஒரு யோசனை வந்தது. நேரே,ஐயர்வீட்டுக்குப் போனேன். 'சாமி!'ன்னு

இழுத்தார், உடனே ஒரு யோசனையை வீசினேன், 'பெண்ஜாதகத்தைக், கொஞ்சம் மாற்றிவிடுங்க. எவனிடம் கொடுத்தாலும், பொருத்தமில்லைன்னு சொல்றமாதிரியா மாத்தல் இருக்கணும். பெண்ணு மூலநட்சத்திரமுன்னு மாத்திவிட்டா,போதும்.மூலநட்சத்திரத்திலே பெண்கட்டினு, மாமியாரை மூலையிலேஉட்காரவைச்சுடும்னுசாஸ்திரம் இருக்கே,அதுபோதும். பட்டணத்தான் கிட்டச்சொல்லிவிடுங்க, பக்குவமா ஜாதகத்தையும் மாத்தி விடுங்க,என்றேன்.ஐயர் தயவாலே, உன் நட்சத்திரம் மூலமாக மாறி விட்டது. பட்டணத்தான் விழுந்தடிச்சி, ஓடினன் ஏகாம்பரத்தின் காலிலே விழுந்து, "தம்பி! என் பேச்சைக்கேளு. அந்தப்பெண்ணை மறந்துவிடு. அந்தச்சனியன்மூலநட்சத்திரமாம், உங்க அம்மா மூணே மாசத்திலே சாவாளாம்" என்று சொல்ல, ஏகாம்பரத்தின் தாயார் என்னைச் சாகடிக்கத்தானு அந்தச் சண்டாளியைக்கட்டிக்கப்போறே

ன்னுகேட்க, வீடு ஒரே அமர்க்களமாயிருந்து, [illegible] ன்னும்பேசமுடியலே அந்தப் பெண் வேண்டாம் என்று ஒரே அடியாச்சொல்லி விட்டான் ஏகாம்பரம். வேறே ஜோதிடன் கிட்ட [illegible] கொடுத்துப்பார்த்தாலும், எல்லோரும் மூல நட்சத்திரம் ஆனதுனாலே [illegible] சொன்னாங்கள், வேறே என்ன சொல்வாங்கள் புத்தகத்திலே அப்படித்தானே எழுதி இருக்கு. [illegible], அவனுக்கென்ன [illegible] பூசநட்சத்திரத்திலே பிறக்கவேணுமாரு, உன்புருஷன் [illegible] மூலநட்சத்திரமா மாத்தினதுன்னு!" என்று கதையைக் கூறி முடித்தார் முதலியார். அந்த இரவு, அவள் உள்ளத்திலே [illegible] புகுந்த கோபம், நாளுக்கு [illegible] தேயொழிய தணியக் குறையவில்லை. ஆறுமுக முதலியிடம் [illegible] போயிவிட்டு [illegible] வேலைக்காரியின் தயவால் ஏகாம்பரத்தை வரவழைத்து அவனிடம் நடந்த "சூதை" [illegible] னபிறகு கூட, அவளுடைய கோபம் அடங்கவில்லை ஏகாம்பரம், "அயோக்யன்! இப்படியா சூதுசெய்தான். [illegible] கண்ணைப்பறித்துக்கொண்டானே" என்று ஆத்திரத்தோடு கூவினுன், "நான்ஒருமுட்டாள், ஏமாந்தேன்" என்று அழுதாள். "அழாதேகண்ணு அதனுல்தான் [illegible] நடக்குது, நாமென்னசெய்யறது' என்று இராமி தேறுதல் கூறினன். தேறுதல் கூறும் கட்டத்தாலி முடிந்துவிடுமா? முந்தானையால் அவன் கண்ணீரைத் துடைத்தாள். "உன்னை இழந்தேனே" என்று கூறியபடி அவளை அவன் அணைத்துக்கொண்டான். 'போதும் கண்ணே! நாம் கொடுத்து வைத்தது அவ்வளவுதான்" என்று அவள் புலம்பினுள். அவள்கண்ணீரை அவன் துடைத்தான். அதரத்தின் துடிப்பை முத்தமிட்டு அடக்கப் பார்த்தான். முடியுமா? அவர்கள் இன்பக்கேணியில் இடறிவிழுந்தார்கள். பிறகு வருத்தமடையவுமில்லை. முதலியார் புவனேஸ்வரி பூஜையில் இருக்கும் சமயமெல்லாம், ஏகாம்பரம் இராமியுடன் சல்லாபித்துக்கொண்டிருப்பான்! பூஜைக்குப் பிறகு, 'வேதம்' படித்துவிட்டு, வீடுதிரும்புவார், சாமர்த்திய சாலியான ஆறுமுகம், அவர் வீட்டுக்குள்வந்ததும் இராமி, "சுடுமூஞ்சிக்"காரியாவாள்!

—●—

திருமணம்

மதுரைகாசிராஜனுக்கும்,கோயில்பட்டி மரகதமணிக்கும் 9-12-45ல் மண மகள் இல்லத்தில் மதுரை "திராவிடர்கழக" உபதலைவர் ஆர். கே. செந்தியப்பநாடார் தலைமையில் சீர்திருத்தத் திருமணம் நடைபெற்றது. மண நினைவாகத் "திராவிடநாடு" இதழுக்கு ரூபா 1. நன்கொடை யளிக்கப்பட்டது.

14-12-45ல்செம்பியம்மாதேவி, எ. பாரிஜாதம்மாள், கீழையூர் கே. நடேசன், இருவர்களுக்கும்வாழ்க்கை ஒப்பந்தம்நடைபெற்றது.

மைலாப்பூர்

சென்னை, மயிலாப்பூர் 35,39, 40- வதுடிவிஷன் கிளைக் கொண்ட "மயிலைதிராவிடர்கழகம்'23-12-45 யன்று நிறுவப்பட்டது.

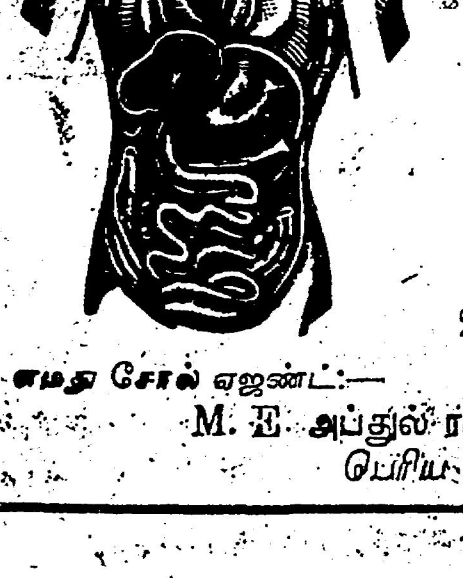

ஜெயராம்காயசுத்திலேகியத்தைச் சாப்பிடுங்கள்
தலைவலி, மயக்கம், வாந்தி, நெஞ்சுவலி,
வயிற்றுவலி, புளித்தேப்பம், வயிற்றுப்பிசம்,
தடல்வாதம், இடுப்புவலி, மூலநோய்,
இவைகளைப்போக்கிமலத்தைத்சுத்தியப்பிரிக்கும்

அற்புத சஞ்சீவி
ஜெயராம் காயசுத்தி லேகியம்
1-சேர் ரூ. 4. ½-சேர் ரூ. 2-2-0.
வி. பி. பி. வேறு.
ஜெயராம் வைத்தியசாலை,
28, காசிவிஸ்வநாதர் கீழ்வீதி, கும்பகோணம்.

எமது சோல் ஏஜண்ட்:—
M. E. அப்துல் ரகிமான் சாகிபு, புகையிலை வியாபாரம்.
பெரிய கடைவீதி, திருவண்ணுமலை.

ராஜம் விலாஸ்

கைத்தறி ஜவுளிகள் -:- கலர் புடவைகள்
உயர்தர ரகங்கள்! உத்தரவாத ஜரிகை!!
80, 100 நெ. நூல்களால் தயாரிக்கப்பட்டவை!
ஒருமுறை விஜயம் செய்யுங்கள்

ராஜம் விலாஸ்,
சின்ன ஸௌராஷ்டிரா தெரு, உறையூர் P.O. திருச்சி.

இராமர் வளர்ந்தவிதம்

எல்லோரையும்போலக் காந்தியாரின் பஜனையிலே, ஏகாம்பரம் இலயித்துப் போனான். தாளச்சத்தமும், அத்துடன் கலந்து ஒலித்தவளையல்சத்தமும், கானச் சத்தமும், அவனுக்குஇன்பரசமாக இருந்தது. அன்று, காந்தியார் ராமநாமத்தின் மகிமையை விளக்கி, ராம என்ற சொல்லிலேஉள்ள அருமையைக்கூறவே, ஏகாம்பரம், ராமன் என்றே இனி பஜிப்பது என்று தீர்மானித்துக்கொண்டுவீடுதிரும்பினான். வழியிலே, வாகீசர ஐயரைக் கண்டான், இருவருங்காந்தியாரின்பஜனை பற்றிப்பேசினர். ராம நாம மகிமையை வாகீசரர் ஒப்புக்கொண்டார்; ஆனால், அத்துடன் சிவநாம மகத்துவத்தையும் விளக்கி, இரண்டையும் சமஎடை ஆக்கி விட்டார். அவர் விடைபெற்றுக்கொண்டதும், ஏகாம்பரம், இராமன் என்றநாமத்தைச்சிவராமன் என்று வளரச்செய்து வழிநடந்தான். திருப்புகழ்கிருபானந்தவாரியாரின்சீடகோடியில் ஒருவர்சந்தித்துப் பேசி, முருகன் பெருமையை அழகுறக் கூறிவிட்டுப்போகவே, சிவராமன், சிவ சண்முக இராமன் என்ற வளர்ச்சி அடைய வாய்விட்டுஅதைப் பஜித்துக் கொண்டு சென்றான் ஏகாம்பரம். பிள்ளையார் கோயில்! எதிரே பெருங்கூட்டம். தேங்காய் உடைபடும் சத்தம் காதைப் பிளந்துவிடுவதுபோலிருந்தது. கணபதியின் பெருமையே பெருமை என்றுஎண்ணிய ஏகாம்பரத்தின் மனதிலே தவழ்ந்துகொண்டிருந்த சிவசண்முக இராமன், சித்திவிநாயக. சிவசண்முக இராமன் ஆனான்! மறுவீதி நுழைந்தான்; அங்கு, தமிழ்ப்புலவர்ஒருவர், பிரசங்கமாரிபொழியக்கண்டு நின்று, என்னவென்றுவிசாரிக்க, ஒன்பது நாட்களாக அவர் ஓம் என்ற பொருள்பற்றிப் பேசிவருவதாகக் கேள்விப்பட்டு, ஓரத்தில்நின்றுகொண்டு 'கேட்ட ஓம்' என்பதின் ஓசையேவேதத்தின் உயிர்என்றும், ஓம் என்பதுதான் அண்டபிண்ட சராசரங்களின்அசைவின் ஜீவன் என்றும் புலவர் அடுக்கக்கேட்டு, "ஆஹா! அருமை அருமை!!" என்று அகமகிழ்ந்தான். அவனுடைய சித்திவிநாயக சிவசண்முக இராமனும், ஓம் சித்தி விநாயக சிவசண்முக இராமனாக வளர்ந்துவிட்டான். 'ஏகாம்பரம்! எங்கே அப்பா போய்விட்டாய். எவ்வளவு அருமையான நடனம்தெரியுமா?' என்றுகேட்டான்ஒருநண்பன்'என்னநடனம்?'என்று விசாரித்தான் ஏகாம்பரம். 'அருமையான சக்திநடனம்' என்று அட்டவணைபோட்டுக்கொண்டு, அரைமணிநேரம் விடாமல் சக்தியின் பெருமைபற்றிய வேதபுராண இதிகாசாதிகளைக் கொட்டினான் நண்பன். தொட்டிலில் இருந்த குழந்தைபட்டியில் உள்ள கன்றை விரட்டும் பருவத்தை அடைவதுபோல, ஏகாம்பரத்தின் வளரும். இராமன். ஓம் சித்திவிநாயக சிவ சக்திசண்முக இராமனானான், வீடுசென்றான். சாப்பிட்டுவிட்டு, முன்னாள் பத்திரிகையைப்புரட்ட, காந்தியார், தாம் ராமனையும் ரஹீமையும் ஒரேவித பக்தியுடன் பூஜிப்பதாக வெளியிடப்பட்டிருந்த செய்தியைப் படித்தான், ஓம் சித்திவிநாயக சிவசக்திசண்முக இராம ரஹீம் என்று பழையஇராமன் ஓங்கிவளர்ந்து நின்றான். மறுதினம் ஜைனர்ஒருவரும் பௌத்தர்ஒருவரும்,ஏகாம்பரத்துடன் சேர்ந்தனர்,பொழுதுபோக்குப்பேச்சில். ஜீனர், புத்தர், ஆகிய இருவரின் குணாதிசய விசேஷத்தை விளக்கினர். ஏகாம்பரத்தின் இராமன், அவர்கள் பேச்சைக்கேட்டான பிறகு ஓம் சித்தி விநாயக சிவசக்தி சண்முக ராமஜின ரஹீம் புத்தாயநம: என்று வளர்ந்து விட்டான். அன்றிரவு அவன் நண்பன் மைக்கேல், ஏகாம்பரத்திடம், ஏசுவின் பெருமையைவிளக்கிக்கூறினான், எனவே, காந்தியார் களிவுடன் ஏகாம்பரத்திடம் தந்த இராமன், ஓம் சித்திவிநாயகசிவ சக்தி சண்முக ராமஜினரஹீம் ஏசு புத்தாயநம: என்று வளர்ந்துவிட்டதை கண்டு, வாய்விட்டு இரண்டுமூன்றுமுறை கூறிப்பார்த்து, ஒவ்வோர் முறை ஒவ்வோர் திருப்பெயர் விடுபடக் கண்டு திகைத்து, மீண்டும் மீண்டும், உச்சரிக்கவே, ஏகாம்பரத்தின் மனைவி, "என்னுங்க இது! ஜக்கம்மாகாரன்கள்போல் என்னென்னமோ சொல்கிறீர்களே! இது என்ன மந்திரம்? யாருடைய பெயர்?" என்றுகேட்க, கோபம்பிறந்தது ஏகாம்பரத்திற்கு, "உன்வேலையை நீ பார்த்துக்கொண்டுபோ. உனக்கென்ன? நான்எந்தச்சனியனையாவது சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறேன் போ!" என்று மிரட்டினான். "சரி, சரி! எதையாவது சொல்லுங்கோ. குழந்தை தூங்குது, மனதுக்குள்ளே ஆயிரம் வேணுமானாலும் சொல்லிக்கொள்ளுங்கோ, உரக்கக்கூவி, எங்க உயிரை வாங்க வேண்டாம்" என்றுகூறிவிட்டுப், புன்னகைதவழ நின்றாள்.!

திறந்த மடல்

★

தோழர் ஜே. ஸி. குமரப்பா,
(வழிநிலை) சென்னை.

நிர்ணமாத்திட்ட போதகரே!

தாங்கள் தியாகராயநகரில் நிர்மாணப் பொருட்காட்சித்திறப்புவிழாவில் சொற்பொழிவாற்றுகையில் "இந்தியா அன்னியரின் மார்க்கெட்டாக எவ்வளவுகாலம்இருப்பது" என்று கேட்டிருக்கிறீர்கள். ஆனால் அக்காட்சிக்குவந்திருந்தஅவ்வளவுபேரும்ராமபஜனையில் அவர்களின் அறிவைப்பறிகொடுத்திருக்கையில் தங்களின் சொற்பொழிவின்சாரத்தைப் புரிந்திருக்கமுடியுமா? தாங்கள் இக்கேள்வியைக் கூட்டத்தினரை நோக்கிக்கேட்கிறீர்களே, ஏன் தங்களுக்குத் தெரியாதா இதற்குப்பதில் என்னவென்று.

தெரிந்தும் தெரியாததுபோல் வீரவுரை ஆற்றுவதுதங்களைப்போன்றோர்க்கு "ரிஜிஸ்டர்ட்டிரேட்மார்க்"போலும்.

பதில் கூறுகிறேன் கேளுங்கள். இந்நாட்டில் பிர்லா—பஜாஜ் கோஷ்டியினருக்கும், டாடா—டால்மியா வர்க்கத்தினருக்கும், கனபாடிகள் — அந்தராத்மாக்கள் ஆகியவர்களுக்கும் காங்கிரஸ் ஸ்தாபனம் ஏஜண்டாக இருக்கும்வரையில் இந்தியநாடு அன்னியர்களுக்குக் கட்டாயம் மார்க்கட்டாகவே இருந்துதீரும். இவ்வுண்மையைஇன்று எல்லாமக்களும், குறிப்பாகத்தொழிலாளர்த்தோழர்களும் அறிந்து வருகின்றனர். அந்தஎழுச்சியை மறைக்கவே பிர்லாக்கள், கோடிக்கணக்காகக்காங்கிரசுக்குப்பொருளுதவிசெய்து பழையபத்தாம் பசலிக்கொள்கையாகிய சேவாசிரமத்திட்டம் "ஹிந்தி மொழி" பைராகிப்பஜனை ஆகியவைகளை நாட்டில் பரப்பி வருகின்றனர். அவைகள்வேண்டுமானால் வடநாட்டில் ஆதிக்கம்பெறமுடியுமேதவிர, திராவிடநாட்டில் (தென்னாட்டில்) அழிந்தேதீரும், இது அணுகுண்டு ஆராய்ச்சிக்காலம் என்பதை தங்களைப் போன்ற பழைமைவிரும்பிகள் கவனத்தில் வைக்கவேண்டுகிறேன். உண்மையிலேயே தங்களுக்கு இந்தியா அன்னியர்களுக்கு மார்க்கட்டாக இருக்கக்கூடாதென்ற நல்லஎண்ணம் இருப்பின், முதலில் தாங்கள் செய்யவேண்டியது பிரிட்டிஷாரின் 1-வது நெம்பர் ஏஜண்டாக இருந்துவரும் பிர்லா—பஜாஜ் கோஷ்டியின் சுரண்டல் கொடுமையை ஒழிக்க முன்வாருங்கள். அதுதான் நேர்மையானது. வெட்டிப்பேச்சில் பயனில்லை.

கூத்தரசன்.

●

காமராஜ் அவர்கள்,
த. நா. கா. கமிட்டித்தலைவர்.

அப்பாவித் தலைவரே!

தங்களுக்குமீண்டும் மடல்எழுதநேர்ந்தது. காந்தியார் சென்னைக்கு வந்துஒரு வாரகாலமாகியும் பாவம் தங்களை அவர் அருகில்கூடச் சேர்க்கவில்லை; தங்களுக்கு ஹிந்துஸ்தானி நகரில் இடமேயில்லை. என்னயிருந்தாலும் தாங்கள் பிறவியில் தமிழர்தானே. அந்தராத்மாபக்கத்தில்நிற்கக்கூடத்தகுதியில்லையல்லவா? தங்களுக்குத்தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் தலைவர் என்று பேர்தான் தவிர, செய்கையில் தங்களுக்குச்சாதாரண தொண்டருக்குக்கொடுத்த மரியாதையைக்கூடக்காந்தியார்கொடுக்கவில்லை. ஆச்சாரியார்கோஷ்டியும் மிகவும் ஜாக்கிரதையாகத் தங்களைவிலக்கி வைத்திருக்கிறது.

தாங்களும் எப்படியாவது காந்தியார் பக்கத்தில் ஆச்சாரியார் நிலையில் அமர எண்ணங்கொண்டு, சிந்தாதிரிப்பேட்டை காபிகிளப் ஒன்றில்தங்கியிருக்கும்'தோழர்' ஒருவரைத் தேடித்தேடி வட்டமிட்டுவருகின்றீர்கள். பலன் கைகூடவில்லை போதாக்குறைக்கு மதுரை, பழனி செல்லும் போதும் காந்தியார்கூட கல்கி கோஷ்டியே அதிகார நந்திகளாகச்செல்லஅந்தராத்மாவிடம் அதிகாரமும் பெற்றுவிட்டன. தாங்களோ மதுரைக்கு அடுத்த ஜில்லாவாசியாக இருந்தும் தாங்கள் காந்தியார்கூட வந்தால் தங்களுக்குச் செல்வாக்கு வந்துவிடும் என்று கருதி ஆரியவர்க்கம் இவ்விததகிடுதத்தங்களைச் செய்து வருகின்றது. இதைக்காணும்ஒவ்வொரு திராவிடத்தோழனும் மனம்நோகாதிருக்கமுடியவில்லை.

ஆனால் தங்களுக்கோ சிறிதுகூடத்தன்மானமில்லாது மேலும் ஆச்சாரியார் திருவடிகளே சரணம் என்றிருக்கிறீர்கள். கேவலம் வெறும் தலைவர் என்ற பட்டத்திற்காகவா திராவிட இனத்தைச்சார்ந்த தங்களின்தன்மானம்பறிபோகவேண்டும்? ஏற்கனவேயுள்ள முத்துரங்கங்கள்போதாதா? எனவே, காந்தியாரின் வருகையால் ஆரியர்கள் தங்களுக்குக்கற்பித்துள்ள பாடத்திலிருந்தாவது தங்களுக்கு இன உணர்ச்சி ஏற்படும் என்றே எதிர்பார்க்கிறேன்.

கூத்தரசன்.

●

சி. இராஜகோபாலாச்சாரிஅவர்கள்,
தியாகராயநகர், சென்னை.

ஆர்ய இனத்தலைவரே!

தங்களுக்கு வரவர அறிவு மங்கிக்கொண்டே வருகின்றது எனப்பலகாங்கிரஸ் தோழர்கள் கூறுகிறார்கள். அதைப்பற்றி ஆராய யான் அக்கரைகொள்ளவில்லை. எனினும் தாங்கள், சுபாஷ் போஸ்தினத்தன்று சென்னைப் பச்சையப்பன் கல்லூரிமாணவர்கள் செய்தஎதிர்ப்பைச் சமாளிக்கத் தங்களின் சம்பந்தியாரையும் தனியேவிட்டுச், சேத்துப்பட்டு ஓடினீர்கள். மாணவர்களைக்கண்டு," நீங்கள் இவ்விதம் கட்டுப்பாடில்லாமல் ஹர்த்தால் புரிவது ஒழுங்கல்ல, நான் கூறுகிறேன், நீங்கள்யாவரும் அமைதியாகக் கல்லூரிக்குச் செல்லவேண்டும்" என்று கப்ஸார் செய்தீர்கள். சே! எனக்கே வெட்கமாயிருக்கிறது. அங்கு தங்களுக்குநேர்ந்த மானபங்கத்தைநினைத்தால்.

"நீங்கள் யாரய்யாகட்டளையிட? நீர் எங்கள் தலைவரல்ல, தோழர் காமராஜ் வந்து கூறட்டும், வேண்டுமானால்செவிசாய்ப்போம்" என்று சுடச்சுட டோஸ் கொடுத்தார்கள், மாணவர்கள்.

என்னதான் தாங்கள் பெரியமேதாவியாயிருந்தாலும், ஏமாற்று வித்தையில் தேர்ந்தவராயிருப்பினும், காமராஜைக்காலைவாரிவிட, கல்கிபோன்ற சாதாரணபடைகள்முதல் காம்சந்திரமோகனதாஸ் காந்தியாரின் ராமநாமக் கும்பல்வரை திராவிட நாட்டில் செப்படி வித்தை செய்து வந்தாலும், எப்போதுமா ஏமாந்து இருப்பார்கள். தங்களுக்கு நேர்ந்த இந்த மானபங்கம்போல 'சுயராஜ்யம் வராமல் சொக்காய் அணியமாட்டேன், என்று கங்கணம் கட்டிக்கொண்டுள்ள சென்னை என். எஸ். வரதாச்சாரிக்கு நேர்ந்திருந்தால் கட்டாயம் அவர்பூணூலைக்கழுத்திலே சுருக்கிட்டுக்கொண்டிருப்பார்.

வேணும் உங்களுக்கு. "வெங்காயசாம்பார் முதல் வெள்ளையனே வெளியே போ" என்துபவரைஎல்லாருக்கும் அபிப்ராயம் கூற முந்திரிக்கொட்டை போல முன்வரும் தங்களின்மூக்கு இவ்விதம் மாணவர்களால் உடைபட்டதிலிருந்தாவது, தங்களின் ஏமாற்றுப்படலத்தைக்குறைத்துக்கொள்ளுங்கள்.

கூத்தரசன்.

●

சர். இராமமூர்த்தி அவர்களே!

மழை இல்லாததாலும், புயல்முதலிய இயற்கைக்கொடுமைகளாலும் இவ்வாண்டு 'விளைவு' சரியாகஇல்லைஎன்றும் வெளியிலிருந்து "பத்துஇலட்சம்" டன் உணவுப்பொருள் வந்தாலொழிய, நிலைமை கஷ்டம் என்றும், அதற்காக டில்லிசென்று, வைசிராயிடம் விண்ணப்பித்துக்கொண்டதாகவும், தாங்கள் கூறியிருக்கிறீர்கள். வங்கப்பஞ்சத்தை எண்ணினாலே நெஞ்சம் நோகிறது. பஞ்சம் இங்குதலைகாட்டினால் என்ன செய்வது என்ற திகிலும் பிறக்கிறது. இதற்கு, ஆவன செய்யும்முயற்சியில் சர்க்கார், முனையவேண்டும். இம்முறை, வங்கப் பஞ்சத்தின் போதிருந்த, போக்குவரத்துச்சாதனநெருக்கடி, கிடையாது. ஆகவே, சர்க்கார், கருத்துடன் காரியமாற்றினால், 'உணவுப்பொருள்'கொண்டுவரவழி இருக்கிறது. கடல் மார்க்கத்திலும் இப்போது முன்னைய கஷ்டம் கிடையாது. எனவே, சர்க்கார், இங்கு பஞ்சம் வரவிடாது தடுக்க, இப்போதே, கச்சையை வரிந்து கட்டிக்கொண்டு வேலையில் இறங்கவேண்டும். சர்க்கரைவள்ளிக்கிழங்கு முதலியனவற்றைப் பஞ்சம் போக்கும் பண்டமாகக்கருதி, பயிரிடவேண்டும் என்ற யோசனைவரவேற்கத்தக்கதே. போர்ப்புயலால் நொந்தசமயத்தில், மலேயா, மக்களை, மரவள்ளிக்கிழங்குதான் இரட்சித்ததாம். ஆகவே, அதனை வெறும்யோசனை அளவிலே கூறிக்கொண்டிராமல், உடனடியாக, அந்தப் 'பயிர்' வேலையைத் துவக்கியாக வேண்டும். நமது பகுதியிலே, ஏராளமான கோயில்கள். அவைகளிலே, நடைபெறும் நித்தியநைவேத்தியங்கள் பஞ்சகாலத்திலேயும் நடைபெற வேண்டுமா? ஏன், அந்த, "உணவுப்பொருளை" வீங்கிய வயிற்றுக்குள் திணிக்கவேண்டும்! அந்த விரயத்தை, நிறுத்த, சர்க்கார் உத்திரவு உடனே பிறப்பிக்கவேண்டும். அந்த "உணவுப்பொருள்" கஞ்சிக்கு அலைவோருக்குப் போய்ச்சேரும்படி செய்யவேண்டும். இந்த உணவுப்பொருள் நெருக்கடி தீருமட்டும், எந்தக்கோயில் மடங்கள், ஆஸ்ரமங்கள் ஆகியவைகளிலும், திருவிழாக்கள் நடைபெறுவதிலே, "பிரசாதம்" "சமாராதனை," "போஜனமளித்தல்"போன்றவைகள்,நடைபெறக்கூடாது என்று உடனே ஓர் தடைஉத்திரவு பிறப்பிக்கவேண்டும். பிரசாதம் படைத்தாலென்ன ஜனங்களுக்குச் சாப்பிடத்தானே பயன்படுகிறது, என்று, சாக்குகூறுவது பயனில்லை. கஞ்சிக்கு மக்கள் அலையும்போது, வீட்டிலே சாப்பிட்டுவிட்டுச் சுகபோகிகள், கோயிலுக்குப்போய், ஜீரணமாகுமளவு "பாராயணம்" செய்துவிட்டு, பொங்கலும் புளியோதரையும், தயிரன்னமும் பிறவும் தின்று கொண்டிருப்பது, தர்மமல்ல. அந்தவீண்வேலை நிறுத்தப்பட்டால், பட்டினிப்பட்டாளத்துக்குக்கால்வயிறுவது, நிரம்ப வழிபிறக்கும். மதம், ஆச்சாரம் சம்பிரதாயம் என்றபோலிக் காரணங்களைக் கூறாமல், உடனடியாக இந்தத் தடைஉத்தரவு பிறப்பிக்க வேண்டும். இந்த நெருக்கடி தீருமட்டும்,கலியாணம் முதலிய எந்தச்சடங்கிலும் விருந்துநடத்துவது அடியோடு நிறுத்திவைக்கப்படவேண்டும். "**தங்கள்ரேஷன்கார்டுகளை முன்னதாக அனுப்பிவையுங்கள்**" என்று அச்சடித்து நடத்தப்படும் விருந்துகள், பயனற்றமுறை என்பது யாவருக்கும் தெரியும். விருந்து முதலியனவற்றுக்கு இதுகாலமல்ல. பத்து இலட்சம் டன்தேவை, என்பதைமட்டும் பன்னிப்பன்னிப் பேசிக்கொண்டிருந்து பயனில்லை. சர்க்கார் ஆலோசகர் சர். ராமமூர்த்தி, அவர்களே! உணவுப்பொருள் பஞ்சத்தைப்போக்க உருவான காரியமாற்ற உடனடியாக இறங்கவேண்டும், நாம் குறிப்பிட்ட இந்த ஆலோசனைகளையும் நன்கு கவனித்துஆவனசெய்யவேண்டும். பொதுமக்களிடையே இதுபற்றிப் பீதி உண்டாகாதபடி தடுக்கவும்,சர்க்காருக்கு இந்த நெருக்கடிதீர்க்கும்வழிகளைக்கூற ஒத்துழைக்கவும்எல்லாக்கட்சிகளையும் கொண்ட, ஒரு "காரியக்குழு" அமைக்கப்பட்டு, ஒவ்வோர் நகரிலும், கிராமத்திலும், இதன் கிளைநிறுவப்பட வேண்டும்.

கூத்தரசன்

உதவி நாடகம்

திலக்கோட்டை திராவிட மறுமலர்ச்சி இலவச வாசகசாலை நிதிக்காகத், திராவிட மறுமலர்ச்சிநாடக சபை எம். ஆர். ராதா, ம. ஆர். மங்களம் பார்ட்டியாரால் 9, 10-2-46 ஆகிய இருநாட்களில் இரு நாடகங்கள் திலக்கோட்டையில் நடைபெறும்.

பச்சையப்பன் கல்லூரியில்

7–2–46மாலை 4-30க்கு சென்னை சேத்துப்பட்டில் ஷை கல்லூரியில் தோழர் அண்ணாத்துரை, ஆங்கிலச் சங்கத்தில் சொற்பொழி வாற்றுவார்.

திராவிட நாடு

காஞ்சி 3—2—46 ஞாயிறு

அருணோதயம்

★

நாட்டுப்பற்றுக்கான போரில் ஈடுபட்டாகவேண்டும் என்ற எண்ணத்தால்இழுக்கப்பட்டுச், சூறுவளிக்குப் பலியானவர்கள்எண்ணற்றவர்கள்—புயலில் எதிர்த்துநின்று புன்னகை புரிந்தவர்கள் சிலர். தோழியர் அருணா அசப்அலி,அத்தகைய புயலில்சிக்கிய பூவை—புன்னகையை இழக்காதவர். நாட்டுப் பற்றிலே நாட்டமும், அதற்கான பணியிலே ஈடுபட, எதற்கும் தயாராகஇருக்கும்துணிவும்பெற, வீரர்கள் தோன்றியாகவேண்டும் என்பது, நமக்குப்பிடிக்காத கருத்துமல்ல நாட்டுப்பற்றுக்குப் போராடுகிறோம் என்ற நம்பிக்கையிலே கஷ்டநஷ்டமேற்க முன் வருவோரைப்பாராட்டக்கூடிய பண்பற்ற உள்ளமுமல்லநமக்கிருப்பது. நமது நோக்கமெல்லாம் வீரம் விழலுக்கிறைத்த நீராகக்கூடாது, வீணர் கொழுத்து வாழவழி வகுப்பதாக இருக்கக்கூடாது,கூண்டிலேதேன் அடை கட்டி, கொடுத்துவிட்டு, சிறைபட்டு, நசுக்கப்படும் தேனீக்களாக, அல்லது, மகாராணிகளின் மகிழ்வுக்காக, முள்வேலியிடப்பட்ட தோட்டத்துக்குள்ளே துள்ளிவிளையாட விடப்படும்புள்ளிமானாக, பண்ணையாரின் களஞ்சியத்திலே "அறுவடை"யைக் கொட்டிவிட்டு, ஆண்டையிடம் ஆறுகலம் நெல்கேட்கும்உழவராக, இந்நாட்டு விடுதலைப் போருக்கு உழைத்தவர்களின் நிலை ஆகக்கூடாதுஎன்பதுதான். அதாவது பாவ புண்யம் பேசிப்பணத்தைச் சுரண்டும் கொடுமையைப்போலவே, 'தேச பக்தி' பேசி,வாலிபர்களின் உழைப்பை உறிஞ்சி ஒருசிறு கூட்டம் வாழ்ந்து வரும் சூது நடைபெறக்கூடாதுஎன்று கூறுகிறோம்.

எனவேதான், நாட்டு விடுதலைப் போர் நடக்கிறது என்று நம்பி, தீயில் குளிக்கும் தீரர்கள் என, அதிலே தாவிச்செல்லும் தோழர்களைக் காணும்போது, நமது மனதிலே பாராட்டுதலும், அத்துடன் இழைந்து பரிதாபமும்பிறக்கிறது— வீரர்கள், ஆனால் வீணருக்காக அல்லவா உழைக்கிறார்கள், தீரர்கள், ஆனால் தில்லுமல்லுக்காரரின் தரகருக்கல்லவா தாளம்போடுகின்றனர், என்று பரிதாபப்படுகிறோம். காங்கிரஸ் இயக்கம் என்பது சனாதனச் சூத்ரதாரியின் கயிற்றுக் கேற்றபடி ஆடுவதைக்கண்டே, நாம் ஆயாசப்படுகிறோம். வீரதீரத்துடன் ஆற்றப்படும் பணியின் மூலம், அடிமைப்பிணி போவதற்குப்பதில், புதிய முறிச்சீட்டிலே கையொப்பம் வாங்கப்படும்காரியமன்றோ நடக்கிறது என்று கவலைப் படுகிறோம்.

அருணா! எவ்வளவு தீரத்துக்கு, ஆச்சரியத்துக்கு இடமளிக்கக்கூடியபெயர்! திடுக்கிடும் சம்பவங்கள் நிறைந்த கதைப்புத்தகத்திலே வரும், கதாநாயகிபோல்தோழியர் அருணா, சூரியனே அஸ்தமிக்காத சாம்ராஜ்யாதிபதியின், சூக்ஷமசக்திகள் அவ்வளவும் உயிருடன்இருக்கும் இக்காலிலே, நாற்பத்தோரு மாதங்கள் தலை மறைவாயிருந்தார்! சர்க்கார்,அவர்மீதுவாரண்டுஇல்லை என்று தெரிவித்தபிறகு, "அருணாவின்விஜயம் — முழக்கம்" என்று பத்திரிகைகளிலே செய்தி வெளிவந்தது. ஜனவரி 30-ந்தேதி கல்கத்தாவிலே அக்காரிகை பேசியிருக்கிறார், — மறைந்திருந்ததற்குக் காரணம்காட்டி அல்ல,பிரிட்டிஷ்ஏகாதிபத்யம் இனிமறைந்தாகவேண்டும் என்ற உறுதியை விளக்கி! இத்தகைய "தகவல்கள்"—"திடுக்கிடும் செயல்கள்" — "தீப்பொறி உரைகள்," விடுதலை வேட்கைகொண்ட எவருக்கும்முக்கனிக்குநிகர்-ஆனால் இவைஎல்லாம் தெகிடுதத்தக்காரர் நடத்தும் தேசியவியாபாரத்துக்கு 'கைமுதல்' ஆகின்றனவே என்று எண்ணும்போதுதான், "அற்புதம் நிறைந்த அருணா அம்மையே!வணக்கம்! அதோபார், ஒருசிறுகூட்டம், உன் ஆற்றலையும் உழைப்பையும், பெற்று, இந்த உபகண்டத்தில் சுரண்டி வாழ வழி வகுத்துக் கொண்டிருப்பதை! வீரவாழ்வின் அறிகுறியே,வீணருக்குவாழ்வளிக்கும்பொறியிலேஇருக்கிறாயே! எச்சரிக்கை!!" என்றுகூறவேண்டியிருக்கிறது. மணமளிக்கக்கூடிய சந்தனத்தை, மதியிழந்தவரைவிட்டு வெட்டி வரச்செய்து, ஓமகுண்டத்திலிடுவதுபோல, உண்டிக்கேற்ற செய்யை ஊரார உண்ணத்தராமல் தீயிலிட்டுத் திருப்தி பெறுவது போல், அருணாக்கள், இருக்கும் ஆட்சியைக் கவிழ்த்து, தமது சுயநல, சுகபோக, சுரண்டி வாழும் ஆட்சியை நிறுவ நடத்தப்படும், நயவஞ்சகத்தீயிலே தள்ளப்படுகிறார்கள் என்று எண்ணும்போது, உண்மையில் வருத்தமும் கோபமும் கலந்துவரத்தானே செய்யும். மாதவி மனமகிழ்ச்சிக்காகக்கோவிலன் கண்ணகியைக்கானம் பாடச் சொல்லவில்லை! இந்நாட்களிலோ, இந்திய உபகண்டத்திலே, முதலாளிக்கூட்டம், அதாவது ,பனியாக் கூட்டம், தேசபக்தினனும் ஆர்வத்தைத் தூண்டிவிட்டு, அருணாக்களை, ஆபத்துகளைப் பொருட்படுத்தாது உழைக்கச் செய்கிறது, தனது சுயநலஆட்சியைச்சமைக்க. எவ்வளவு பரிதாபகரமான நிலைமை! எங்கு, நாட்டுப்பற்றுக்கானஇயல்பு இருப்பதாக,அருணாக்கள்எண்ணிச்செல்கின்றனரோ, அங்கு, உண்மையிலே, நயவஞ்சகம் குடிகொண்டிருக்கிறது,அவர்கள்நம்பிமோசம் போகிறார்கள். அமெரிக்காவிலே ஒருவகைப்பட்சி! அழகானபெயர், மலர்க்கொண்டைப்பறவைஎன்று. இனிமையாகப் பாடும், மரக்கிளைகளிலே அமர்ந்து. கீதம்பயிலும். அப்பறவைக்கு, மலர் போன்ற கொண்டை.நீலங்கலந்தவெண்மை நிறங்கொண்டஅக்கொண்டை,காட்சிக்கினியமலர்போலிருக்குமாம்! அந்தக்காட்சிக்கினிய கொண்டையையே, அப்பறவை, நயவஞ்சகத்துக்குப்பயன் படுத்துவது! மரத்திலே இலைகளுக்கிடையேமறைந்து இருக்குமாம், கொண்டை மட்டும் வெளியே தெரியும்படிக் காட்டி! கொண்டை, மலரெனத்தோற்றமளிக்கும். மலரிலேதேனைமொண்டு உண்டு களிக்கலாம் என்று வண்டுகள் மொய்த்திடவரும். பறவை, கொண்டையைக் காட்டி மயக்கி இழுத்தஅந்தவண்டுகளைக்கொன்று தின்று விட்டுப் பிறகு குதூகலத்துடன்பாடும்!(Bee Martin இதன் ஆங்கிலப்பெயர்) இங்கு, இப்பறவைக் கூட்டம் மனித உருவிலே உண்டு. தேசிய ஆர்வம்போலத் தோன்றும் மலர்க்கொண்டையைக் காட்டிமயக்கி, அருணாக்களை அருகே வரச்செய்து, பிறகு தமது ஆட்கொல்லிச் செயலை ஆரம்பிக்கும்! பனியாக்கூட்டம், தேசியம் பேசுவதும், தேசபக்தரைப் பூஜிப்பதும், தேசிய இயக்கத்தைநடத்த முன்வருவதும், பசப்பும் பறவை மலர்க்கொண்டையைமட்டும்காட்டித், தன்னை இலைகளால் மறைத்துக்கொண்டிருப்பதற் கொப்பான காரியமேயாகும். அப்பறவைக்கு இரையாகும்வண்டுகள்போல, அருணாக்களின் சேவைகள், பனியாக் கூட்டத்திற்கே [illegible] உற்சாகமும் ஊட்டுகின்றன. இந்த நிலைமை கண்டு நொந்த உள்ளத்திலிருந்து கிளம்பும் நமது சொல்லைத் தள்ளிவிடுவதும் தேசியத்திருப்பணியிலே ஒன்று—மிகமுக்கியமானதுஎன்று கருதுவாருண்டு. தோழியர் அருணா அப்படிப்பட்டவரல்ல என்று நாம் நம்புகிறோம். ஏனெனில் அவர் கல்கத்தாவிலே ஆற்றிய சொற்பொழிவிலே, ஏகாதிபத்யஒழிப்புப் பற்றியும் காங்கிரஸ் சக்திபற்றியும் மட்டும் பேசிவிடவில்லை,

"இந்தியமுதலாளி வர்க்கத்தினர் கையில் அதிகாரம் சிக்கிவிடநாம் இடம் கொடுக்கக் கூடாது"என்று பேசியிருக்கிறார். ஏன் அந்தக்கருத்து எழவேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டது! முதலாளித்துவம், தேசியப் போராட்டத்தை நடத்துவதாகக் கூறிக்கொண்டு, தன் காரத்தை வலுவாக்கிக் கொள்வதை அம்மை அறிந்திருக்கிறார், அது ஆகாது என்று எண்ணுகிறார்; நாம் பலகாலமாகக் கூறிவருவது, அருணாபோன்றவர்களின் வாயிலிருந்தும் வெளிப்படுவதுகாண மகிழ்கிறோம், இதனை அருணோதயம் என்று கொள்கிறோம். உண்மைஒளி, பரவட்டும், மேலும் மேலும் விரைவாக, இன்னும் சற்றுத்தெளிவாக!

★

கோவை திராவிட மாணவர் கழகம்

11—1—46ல் கோவை டவுன் ஹாலில் தோழர் இரா. நெடுஞ்செழியன் தலைமையில் திராவிட மாணவர்கழக அமைப்புக்கூட்டம் கூடியபோது தோழர்கள் எ. பி. ஜனார்த்தனம் எஸ். தவமணிராசன் மற்றும்பலர்மாணவர் கழகம் அமைக்க வேண்டியதின் அவசியத்தைப் பற்றி விரிவுரை ஆற்றியதன் பின் தோழர்க. தண்டபாணியைச்செயலாளராகக்கொண்ட மாணவர் கழகம் அமைக்கப்பட்டது.

திருச்சி ஜில்லா திராவிடர் கழக நிர்வாகத்தேர்தல் கூட்டம்

20—1—1946ல் திருச்சி டவுன் ஹாலில் தோழர் எ. சின்னதுரை அம்பலகாரர் தலைமையில் ஷை கூட்டம் கூடியபோது 1946ம் வருஷத்திற்கு ஜில்லா திராவிடர்கழகத்திற்குக் கீழ்கண்டவர்களை நிர்வாகிகளாகத் தேர்ந்தெடுத்தது.

தலைவர் திரு எ. சின்னதுரை அம்பலகாரர், சோழங்கநல்லூர்.

துணைத்தலைவர்கள் எப். எ. அருணாசலம் செட்டியார், புலியூர் பெருமாள் நாடார்.

செயலாளர்கள் திரு. எம். நடராஜன், என். சங்கரன்.

ஜில்லா ஆர்கனைசர்கள் பிரான்சிஸ், ஆர். சுலைமான்.

தென் சென்னை திராவிடர் கழக முதல் மாநாடு

இடம்:— மயிலாப்பூர் கபாலி டாக்கீஸ் மண்டபம்.

தேதி:— 10—2—46

தலைவர்:— C. D. T. அரசு

தலைவர் பெரியார் அவர்களும் மற்றும் இயக்கத் தோழர்களும் வருகின்றனர்.

மாலையில்

மயிலாப்பூர் நொச்சிக்குப்பக் கடற்கரையில்தோழர் எம்.சொக்கலிங்கம், எம்.எ; எம்.எல்; அவர்கள் தலைமையில் ஒரு பொதுக்கூட்டம் நடைபெறும். பெரியார் பேசுவார்.

லெனின்

"தொழிலாளர்களின் நிலை என்றும் தாங்கமுடியாதது. அவர்கள் அளவற்ற துன்பங்களுக்கு ஆளானார்கள். அடிமையும் ஆண்டையும், பஞ்சையும்பிரபுவும், உழவனும்மிராசும், தொழிலாளியும் முதலாளியும், அடக்கப்பட்டவர்களும் அடக்குபவர்களும், இது பன்னெடுங்காலமாக உலகவரலாறாக இருந்துவருகிறது, இன்றும் பலநாடுகளில்இருக்கிறது. அடக்குபவர்களை உதறித் தள்ளித் தங்களுடையநிலையைச் சீர்செய்ய ஒடுக்கப்பட்டவர்கள் நூற்றுக்கணக்கான தடவைகள் முயன்றனர். ஒவ்வொருமுறையும் தோற்றார்கள், உள்ளம் உடைந்தார்கள். பின்வாங்கினார்கள்; அநீதியையும் அவமதிப்பையும், கோபத்தையும் கலக்கத்தையும் அவர்கள் மறக்கவில்லை. இன்ப வாழ்வைப் பெறுவதற்குப், புரியாத மேலுலகத்தின் மேல் தங்கள்நம்பிக்கையை வைத்தார்கள். எனவே பூட்டியவிலங்குகள் விலக்கப்படவில்லை; பழைய விலங்கிற்குப் பதிலாகப் புதிய விலங்கு மாட்டப்பட்டது. இந்த ருஷியநாடு ஒன்றில்தான் ஒடுக்கப்பட்டமக்களினம் ஒன்று திரண்டு, முதலாளிவர்க்கத்தை முறியடித்து, அந்தஇடத்தில் தொழிலாளர்நலனை ஏற்படுத்தியது. அந்தப்பெரும்போராட்டத்தை நடத்தியவர்கள் தோழர் லெனினும், அவர் கட்சியும். சோவியத்குடியரசை உண்டாக்கி, உலகெங்கணும் அடக்கப்பட்டவர்களிடை நம்பிக்கையை உண்டாக்கியபெருமை லெனினையேசாரும். முதலாளி—பிரபுக்களின் கொடுங்கோன்மை நெடுநாளைக்கு நிலைக்காதென்பதையும், உழைப்பாளிகளின் முயற்சியால்உழைப்பாளரின் அரசு அமைக்கமுடியும் என்பதையும்,அத்தகையவாழ்வைமேலுலகத்திலல்ல, இந்த மண்ணிலேயே உண்டாக்கவேண்டுமென்றும் லெனின்நன்றாக எடுத்துக்காட்டினார். அவருடைய செய்கை உலகத் தொழிலாளரிடை வலுவான விடுதலை உணர்ச்சியை உண்டாக்கியது. அதனால் தான் சுரண்டப்பட்ட தொழிலாளர்களால் லெனினின்பெயர் மறக்க முடியாததாகிவிட்டது."

—ஸ்டாலின்.

★

பச்சையப்பன் உயர்நிலைப்பள்ளி நூற்றாண்டு விழா

காஞ்சீபுரம் பச்சையப்பன் உயர்நிலைப், பள்ளி நூற்றாண்டு விழா, 19–1–46மாலை சென்னை பல்கலைக்கழகத் துணைவேந்தர் டாக்டர் சர். எ. இட்சுமணசுவாமிமுதலியார் தலைமையில் சிறப்புற நடைபெற்றது. பச்சையப்பன் அறநிலையத் தலைவர் தோழர் டி.எஸ். [illegible]ச்சாபகேச முதலியார், பச்சையப்பன் கல்லூரித்தலைவர் டாக்டர் பி.வி. நாராயணசாமிநாயுடு ஆகியோருட்பட, பலபிரமுகர்கள் வந்திருந்தனர். உள்ளூர் பிரமுகர்களும் அதிகாரிகளும் விழாவில் கலந்து கொண்டனர், பச்சையப்பரின் பண்பு பற்றியும், கல்வி நிலைபற்றியும் கருத்தழகு மிளிரத் துணை வேந்தர் சொற்பொழிவாற்றினார். தேநீர் விருந்தும், மாணவர் நாடகமும் நடைபெற்றன. மறுநாள், பழையமாணவர் விழா நடைபெற்றது. நூற்றாண்டு விழா நினைவாக, ஒருமண்டபம் அமைக்க, ரூபா 20,000 நன்கொடை வசூலாகி இருப்பதைப்பள்ளித் தலைமைப் போசிரியர் அறிவித்தார். அனைவரும் அகமகிழ்ந்தனர். கட்டிடத்துக்கு ஆவன செய்ய பலரும் உறுதி அளித்தனர்.

★

"திராவிடநாடு பகுத்தறிவுநிலையம்" தாராவி, பம்பாய்.

ஷை நிலையத்தின் மாதாந்திர கூட்டம் 27–1–46 ஞாயிறு பகல் 3-மணிக்கு தோழர் எஸ். டி. சவரிதாசன் அவர்கள் தலைமையின்கீழ் நடைபெற்றது.

சம்: வாங்கோ,வாங்கோ, முதலியாரவாள். இப்பன்னு, பார்க்கப் பரமானந்தமா இருக்கு!

சாமி: என்ன சாமி அது! ஆனந்தம் இப்படிப் பொங்கி வழிகிறது.

சம்: ஏன் இராது! தங்களை, கதர் ஆடையிலே பார்க்கிறபோது, பிரம்மானந்தமாக இராதோ. உண்மையைச் சொல்றேன் கேளும், கதர் சால்வையைப் போர்த்துண்டு நீங்க வந்ததைப் பார்த்ததும் எனக்கு, சாட்சாத் சி. ஆர். தாஸ்போலவே இருந்தது.

சாமி: அடடே! அதைச் சொன்னீர்களா? ஜுப்பாவைப் பார்க்கலையா?

சம்: பேஷா இருக்கு. கதர்னாலே அதற்கு அலாதியான அழகு இருக்கு.

சாமி: அழகா? அதுகிடக்கு. யாருடைய சொக்கா தெரியுமோ? நம்ம, குமாஸ்தா இல்லையா, குப்பு, அவனுடையது. என்னிடந்தான், உங்களுக்குத் தெரியுமே சில்க் சொக்காதானே இருக்கும். இதை அந்தப் பயலிடம் கேட்டுவாங்கிக்கொண்டு வந்தேன், காந்தியைப் பார்க்கிறபோது, கதர் போடவேணுமா? அதுக்காக.

சம்: அப்படின்னு உம்மது இல்லையா?

சாமி: செச்சே! நம்மிடம் ஏது, கதர்? சால்வைகூட, நம்ம மைத்துனன் வீட்டிலே இருந்தது!

சம்: அப்படியா? கிடக்கட்டும். சொந்தமோ இரவலோ, கதர்போட்டிருக்கேள். அதுபோதும். சரி, மகாத்மாவைத் தரிசித்தீரோ?

சாமி: ஓ! பஜனையிலும் இருந்தேன்.

சம்: திவ்யமாப்போச்சு! எப்படி இருந்தது?

சாமி: சொல்லணுமா! ஒரே கூட்டம்.

சம்: கூட்டமா! ஜன சமுத்திரம்னு சொல்லும்!!

[அண்ணாமலை, எனும் வாலிபர் வந்து சேருகிறார்.]

சாமி: (ஐயரிடம் மெதுவாக) அதோ, வருகிறான் பார்த்திங்களா, சூனமான கட்சி அவன்.

சாஸ்: தெரியுமே, அண்ணாமலை தானே!! நன்னாத் தெரியும்.

[அண்ணாமலை அவர்களிடம் நின்று கும்பிடுகிறான்.]

சம்: வாப்பா, அண்ணாமலை! சவுக்கியமோ? நேத்தைக்கே வந்துவிட்டயோ?

அ: ஆமாம், மிஸ்டர் சம்பூர்ணம்! ஏன்சார், எங்கே, நீங்க தங்கியிருந்த ஹோட்டலிலே போய்ப்பார்த்தேன், இல்லையே நீங்க.

சம்: இந்துஸ்தான் நகர்போயிருப்பர்.

சாமி: ஆமாம், காந்தியைப்பார்க்கத்தானே வந்தது.

அண்: பார்த்தாச்சோ?

சாமி: பார்த்தேன்.

சம்: அண்ணாமலை! நீ பார்க்கலையோ? ஏன், பார்க்கப்படாதோ? கட்சி வேறாக இருந்தா என்ன? மகாத்மா, சகலருக்கும் சொந்தந்தானே.

அ: எனக்குஎன்னய்யா பேதம்! நான் போயிருந்தேன் தியாகராய நகருக்கு.

சா: போயிருந்தீரா? எப்படி இருந்தது?

அ: எது?

சா: கூட்டம்?

இடம்:— சென்னை. காலம்:— காலை.

பேசுவோர்:—

சம்பூர்ணசாஸ்திரி, மானேஜர் மங்கா ஸ்டோர்.

2. சாமிநாத முதலியார், புடவை வியாபாரி.

3. அண்ணாமலை, தையல்காரர்.

அ: பெருங்கூட்டம்.

சாமி: ஏம்பா, அண்ணாமலை! காந்தியைப்பார்க்கவருகிற பிரம்மாண்டமான கூட்டத்தைப்பார்த்தா பிரமிச்சுப்போகுது. ஆச்சரியமாக இருக்குது, அந்தப்பெரியவருக்கு, என்னதான் மகிமை!

அ: கூட்டம் பிரம்மாண்டமானதுதான், ஆனால், அதிலே ஆச்சரியம் என்ன இருக்கு?

சம்: என்னப்பா, இவ்வளவு சாதாரணமாச் சொல்கிறயே!

அ: பெரிய கூட்டம் வந்ததைப் பார்த்து, நான்வேண்டுமானா ஆச்சரியப்படலாம் ஒருசமயம். நீங்களெல்லாம் ஆச்சரியப்படக் கூடாதே!

சம்: அதென்னப்பா அப்படி?

அ: அவர், மகாத்மான்னுதானே நீங்களெல்லாம் எண்ணுவது.

சம்: ஆமாம்! மகாத்மாதான் அவர்.

அ: அவ்வளவு தீர்மானமாக அவர் மகாத்மாவென்று எண்ணுகிறபோது, அவரைப் பார்க்கப் பெருங்கூட்டம் வந்தால் ஆச்சரியம், எதற்கு? மகாத்மாவென்றதும் கும்பல் சேரத்தானே செய்யும்!

சம்: வேடிக்கையா, இருக்கே!

அ: சாஸ்திரியாரே! நீங்கள், நிஜமாக, காந்தியாரை ஒரு மகாத்மா வென்று நம்பினால், அவரைப் பார்க்க கூட்டம் வருவதைக்குறித்து ஆச்சரியப்படக்கூடாதே, பொருத்தமாக இல்லையே.

சம்: போகட்டும்! இவ்வளவு பெரிய கூட்டம் அவரைத் தரிசிக்க வருவதைக்கண்ட பிறகு, உனக்கு என்ன தோன்றுகிறது, அதைச் சொல்லு, எங்ககதை இருக்கட்டும் ஒருபுறம்.

அ: எனக்கு, என்ன தோன்றுகிறது. எதிர்பார்த்தபடி நடக்கிறது என்றுதோன்றுகிறது. வழக்கமான முறைப்படி விஷயம் இருக்கிறது.

சம்: விளங்கச் சொல்லேன்.

அ: இந்த நாட்டிலே, எப்போதும், யாரார், மகாத்மாக்கள், மகரிஷிகள், சாதுசன்யாசிகள், அருள் பெற்றவர்கள், என்று கூறப்படுகிறார்களோ அவர்களெல்லாம், வழக்கமாக எதைப் பேசுவார்களோ, என்ன செய்வார்களோ, எப்படி எப்படி நடந்துகொள்வார்களோ, அதேவிதமாகக் காந்தியாரும், "வாழையடி வாழையாக" இருக்கிறார். அப்படிப்பட்டவர்களுக்குக் கும்பல்சேருகிற பழக்கப்படி, இவருக்கும் சேருகிறது. இது எதிர்பார்த்ததுதானே? இதிலே ஆச்சரியம் ஏன் கொள்ளுகிறீர்கள்? அதிலும், நீங்களெல்லாம், மகாத்மாக்களை பூஜிப்பவர்கள், உங்களுக்கு ஏற்படக்கூடாதே அந்த ஆச்சரியம்.

சம்: ஓஹோ! சாமர்த்தியமாபேசறே. சரி, உனக்கு ஆச்சரியமாக இருக்கோ?

அ: ஒருவிதத்திலே ஆச்சரியந்தான்.

சம்: எப்படி?

சாமி: சரி, சாமி! அண்ணாமலை, ஒருவிஷயம் அகப்பட்டா விடமாட்டான். வாங்கபோகலாம்.

அ: உண்மைதான்! நானும் விடமாட்டேன், நம்ம முதலியாரும், எதிலேயும் படமாட்டார்.

சம்: சரி, அண்ணாமலை! உனக்கு ஆச்சரியம், உண்டா இல்லையா?

அ: இவர் பெரிய மகாத்மாவாமே, மகாத்மாக்கள் அற்புதங்கள் செய்வார்களாமே, இந்தமகாத்மாவோ ஒரு அற்புதமும் செய்யக்காணோமே, பேனா தொலைந்துவிட்டதாம், அதைக்கூடக்கண்டுபிடிக்க அவருடைய "மகிமை" பயன்படக் காணோமே இப்படிப்பட்டவரை, எந்தக்காரணத்தைக் கொண்டு ஜனங்கள், 'மகாத்மா' என்று எண்ணுகிறார்கள், என்று தான் ஆச்சரியப்படுகிறேன்.

சம்: ரொம்ப அழகுதான்!

அ: ஏன்? உண்மை, வேதனையாக இருக்கிறதோ கேட்க!

சம்: சரி, சொல்லு, உனக்குத் தோணினதை. அவர், மகாத்மான்னு அழைக்கச்சொல்லியாரையும் கேட்டுக்கொள்ளலை தெரியுமோ!

சாமி: ஜனங்களாகப் பார்த்து மகாத்மாஎன்று அன்பினாலே........

சம்: அர்ச்சிக்கிறார்கள்!

அ: சரி, அப்படியானால், உண்மையிலே அவர் மகாத்மா அல்ல, அவர் ஒன்றும் அற்புதம் செய்பவரல்ல. அவரை ஜனங்கள், சும்மா அப்படிக்கூப்பிடுகிறார்கள், என்று நானும் எங்கள் தோழர்களும் சொன்னால் ஏன் உங்களுக்குக் கோபம் வருகிறது?

சம்: வாதம் செய்வதிலே வல்லவனச்சே நீ. அண்ணாமலை! மகாத்மா என்ற புகழ் இருக்கட்டும் ஒருபுறம், அவருடைய சேவையாலே, தேசபக்தி கொழுந்துவிட்டு எரிகிறதே அதையும் இல்லைன்னு சொல்வயோ?

சாமி: சொன்னாலும்சொல்வான்

அ: இல்லை! அவருடைய செல்வாக்கு, அமோகம். அது மட்டுமில்லை. அவருடைய வார்த்தைக்கு மக்கள் செவி சாய்த்ததுபோல, வேறுயாருக்கும் இல்லை.

சம்: பேஷ்! பலே! பேஷ்!!

அ: அவர் வார்த்தையை வேதமாகக்கொண்டு ஆயிரக்கணக்கில் ஜெயிலுக்குப்போனார்கள்.

சாமி: தூக்குமரமும் ஏறினார்கள் சாமி!

அ: சர்க்காரோடு சண்டை போட்டார்கள். இதை நான் அறிவேன். நீங்களும் அறிவீர்கள். ஆனால் ஒன்று உங்களுக்குத் தெரியாது, எனக்குத் தெரியும்!

சாமி: அது என்ன தம்பி! அந்த இரகசியம்.

அ: இரகசியம் அல்ல! நான் சொன்னதுபோல, செல்வாக்கு காந்தியாருக்கு இருப்பது உங்களுக்குத்தெரியுமே தவிர, இதைப் போன்ற செல்வாக்குப் படைத்தவர்கள், சுதந்திரப்போர் நடத்திய ஒவ்வொரு நாட்டிலும் இருந்தார்கள் என்பதும், அவர்களிலேயாரும், 'மகாத்மா' ஆக்கப்பட்டு, மாலைநேரப்பூஜைகள் நடத்திக்கொண்டு, இருக்கவில்லை, சாதாரணமக்களாக இருந்து, பல அரியபெரிய காரியங்களைச்சாதித்தனர் என்பதும், அவர்கள் சாதித்ததுபோல இவர் எதையும் இவ்வளவு செல்வாக்குப் பெற்றும் சாதிக்கவில்லை என்றும் நான் அறிவேன், நீங்கள் அறியவில்லை.

சம்: சரி, உன்னோடு பேசவது விபரீதமாகத்தான் போகும். முதலியார்! நான் வருகிறேன்.

[போக முயல்கிறார்.]

அ: ஐயரே! கோபிக்க வேண்டாம். ஒருவிதத்திலே, பார்த்தால், காந்தியாரிடம் எனக்குப்பரிதாபம் கூடப்பிறக்கிறது.

சம்: அது ஏனோ?

அ: இன்று காந்தியார் அடைந்திருக்கிற செல்வாக்குஇருக்கிறதே அதைப்பெற, பாவம் அவர்கொடுத்திருக்கிற 'விலை' யைப்பார்த்தால், எனக்குப்பரிதாபமாகத்தான் இருக்கிறது. ஒரு கதை சொல்கிறேன், கேட்கிறீரா?

சா: சொல்லப்பா, சொல்லு

அ: ஒரு ஊரில், ஒரு கழைக்கூத்தாடி. பலே ஜோராக ஆட்டம் ஆடுவான். கம்புமேலே ஏறி, பம்பரம் போலச்சுழலுவான், கயிற்றைப்பிடித்துக்கொண்டு கர்ணம் அடிப்பான், கத்தியாலே குத்திக்கொள்வான், இரத்தமே வராது, இப்படிஎல்லாம் செய்வான், ஊரிலே அவனுக்கு ரொம்பநல்லபேர். காசும்குவிந்தது. ஆனால் பாவம், அதற்காக அவன் நரம்புமுறிய, எலும்புஉடையவேலை செய்துகொண்டிருந்தான்.

சம்: கதை பெரிசோ?

அ: இல்லே, இல்லை, இது என்ன புராணமா என்ன, வளர. பாதிக்கதை முடிந்துவிட்டது. கழைக்கூத்தாடி இவ்வளவு கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருந்தபோது, அவன் தம்பிஒருவன் அவனும் பேரும் பிரக்யாதியுமாக வாழ்ந்து வந்தான், அவனுக்கும் பணம் சேர்ந்தது.

சாமி: அவனும் கழைக்கூத்தாடி தானா?

அ: இல்லை! இருந்தா, கதைஏது? அவன், வெறும் கூத்தாடி. நாடகத்திலே, கழைக்கூத்தாடி வேஷம் போட்டுக்கொண்டு, தன்னமெட்டிலே,

கயிறுமேலே ஏறுவேன்
கம்புமேலே சுழலுவேன்
கரணம்பல போடுவேன்
காலைத்தூக்கி மேலேற்றி
தலைகீழாக நடப்பேன்,

என்று பாடுவான்! அதற்கு அவனுக்குக் கீர்த்தி, பணம், கிடைத்தது.

ச: அதுபோல!

அ: அதுபோல, அடக்குமுறைக்குஈடுபட்டு, ஜெயிலுக்குப்போய், அரை ஆடைகட்டி, கஷ்டம்அநுபவித்து காந்தியார்பெற்ற மகாத்மா பட்டமும், செல்வாக்கும், ஜெயிலுக்குப்போகாமல் அடக்குமுறையை அநுபவிக்காமல், அரைப்படியை ஆழாக்காகக்காய்ச்சிச்சாப்பிடும், எத்தனையோ ஆண்டி, பெற்றிருக்கிறான் இந்நாட்டிலே. கால் கை முறிய ஆடி கழைக்கூத்தன் காசு திரட்ட, அதுஆடுவேன் இது ஆடுவேன் என்று வாயளவில் பாடிய அவன் தம்பி இலேசாக வேலைசெய்து அண்ணன் பெற்ற பேரும் பணமும் பெற்ற கதை போல.

சா: அது உண்மைதான்! ஏஞ் சாமி!

அ: அவர், இல்லை [illegible] முடியாதே. [illegible] ரமணர் இருக்கிறார். அவர் [illegible] ரெனவே சட்டத்தை [illegible] தண்டியாத்திரைபோ [illegible] வேல்குரா, சத்யா [illegible]

அடுத்த பக்கம் பார்க்க

ஊரார் உரையாடல்

5-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி

தாரா! ஒன்றுமில்லை! அவர் 'மகரிஷி' ஆகிவிட்டார்! காந்தி "மகாத்மா" ஆவதற்குப்பட்ட கஷ்டத்திலே ஆயிரத்திலே ஒரு பங்குகூட, ரமணர், "மகரிஷி" ஆவதற்குப் பட்டதில்லை; 'மகாத்மா'வுக்குச்சீடர்கள் இருப்பதுபோல 'மகரிஷி'க்கும் இருக்கிறார்கள். இருவருக்கும், 'மகிமை' கூறப்படுகிறது. ஏன், சாஸ்திரியாரே! என் உவமானக் கதை, தவறு?

சம்: வயிறு..................

அ: எரிகிறதா?

சம்: செச்சே! ஏதோ, உன் அபிப்பிராயத்தை நீ சொன்னதாலே எனக்கு என்னப்பா? வயறு வலிக்கிறது என்றேன்.

அ: அதைச்சொல்லவே, எனக்கு இன்னொருவிஷயம் கவனம் வருகிறது. ரமணரிஷியாவது, ஏதோபடித்தவர், வேதாந்தி, என்று கூறுகிறார்கள். அதுபோலக்கூட இல்லாமல், கைஎழுத்துப்போடவும் தெரியாமல், கஞ்சா கசக்கும் கையாலே, விபூதிமந்திரித்துக்கொடுத்த, தீராத நோயைத் தீர்த்துவைக்கும் சாமியாடிகளெல்லாம், இருக்கிறார்கள், அவர்களுக்குங்கூடத்தான், ஊர் திரண்டுவருகிறது, பேர், 'ஓஹோ' என்று பரவுகிறது, காணிக்கைகுவிகிறது, கதைபல பேசப்படுகிறது. இப்படிமிகச் சாதாரணமானவர்கள், புல்தோட்டத்துச்சாமி, புளியங்காய்சாமி, நெய்குழியார், மெய்மோழியார் என்றுபட்டப் பெற்று, வாழ்கிறநாட்டிலே, ஒரு பாரிஸ்டர், ஆயிரத்துக்குக் குறையாதபத்திரிகைகளின் பிரசார பலத்தைப் பெற்றபிறகு, பலமுறை ஏகாதிபத்ய அடக்குமுறையை அநுபவித்தபிறகு ஜெயிலுக்குப் போனபிறகு, "மகாத்மா" ஆனதும், மக்கள் அவரைக் காணக்கூடுவதும், ஆச்சரியமில்லையே, சாஸ்திரியாரே! மலையைக்கல்லி அல்லவா இவர் எலிபிடித்தார்! வெறும் புலித்தோலைக்காட்டி, பூஜைக்கு உரியவர்களாகிவிட்ட மலைவிழுங்கி மகாதேவன்களெல்லாம், இங்கே இருக்கிறார்களே, மடம்கட்டிக்கொண்டும், மலைமேல் ஏறிக்கொண்டும், மகான், மகரிஷி, மார்க்கபோதர், மகேஸ்வரர், என்றெல்லாம் பட்டம் பெற்றுக்கொண்டும். அவர்களெல்லாம், மிகமிக மலிவான விலை கொடுத்து வாங்கிய "சரக்கை" காந்தியார், எவ்வளவோ அதிகமான விலைகொடுத்தல்லவா வாங்கினார்! அதைநினைக்கும்போது, எனக்கு உண்மையாகவே அவர் விஷயத்திலே பரிதாபந்தான் பிறக்கிறது.

சம்: சரி, நான் வருகிறேன். மருந்துசாப்பிட்டாகணும்.

அ: தேனில் குழைத்துச்சாப்பிடுங்கள் சாஸ்திரியாரே! ஏனென்றால், நான்பேசினது கேட்கஅதிகக் கசப்பாக இருந்திருக்கும்.

சம்: அதெல்லாம்ஒண்ணுமில்லே. நான் வருகிறேன் பிறகு.

(போகிறார்)

சாமி: என்னென்னமோ; கதைபேசி, அந்தப்பார்ப்பான் வாயை அடக்கிவிட்டயே தம்பீ.

அ: இதோ பாருங்கள் சார்! இதுதான் எனக்குப் பிடிக்கறதில்லை; என்னிடம் தனியாகப் பேசறபோது, பார்ப்பான் என்று திட்டிப் பேசுவது, அவர்களைக் கண்டால் குழைந்துகும்பிட்டு, சாமி, சாமி என்று கூத்தாடுவது இருக்கிறதே இது எனக்குப்பிடிக்காது. என் எதிரே அவர்களைத் திட்டவும் வேண்டாம், அவர்கள் எதிரிலே, பெரிய பிரமணபக்திமானாக நடிக்கவும் வேண்டாம். எப்போதும் ஒரே விதமாக, மரியாதையுடனும் ஆனால் நமது சுயமரியாதையையும் இழக்காமல்பேசுங்கள். அதுதான் நியாயம்.

சாமி: என்ன அண்ணாமலை கோபிக்கறே!

அ: இல்லை, சார் உள்ளபடியே எனக்கு இந்த ஆள்பார்த்துப் பேசற சுபாவம் பிடிக்கிறதில்லை. உங்களையாராவது ஒருஐயர், முதலியாரேன்னு மரியாதையாகக் கூப்பிட்டா, நீங்களும் மரியாதையாக என்ன ஐயரே! என்று அழைக்கணும். "ஏண்டாப்பா சாமிநாதா" என்று அழைத்தா, "ஏண்டாப்பா ஏகாம்பரம்" என்றுநீங்க அழைக்கணும், அதைவிட்டு விட்டு "எஞ்சாமி!" என்று அவன் எதிரிலே குழையறதும், அவன்போனபிறகு என்னைப்போன்றவன்களைக் கண்டால் "அந்தப்பாப்பான் இப்படிச் சொன்னான்" என்று ஏசுவதும் இருக்கிறதே; அது அழகுமில்லை, நியாயமுமில்லை, அதுவேண்டாம்.

சாமி: சரி, சரி, இன்றுஎன்னமோ உனக்குக் கோபம்போல இருக்கு.

அ: ஒருகோபமும் இல்லை! உண்மையைச் சொன்னேன். நாங்கள், ஜாதி உயர்வு தாழ்வு முதலியகொடுமைகள் கூடாது என்று சொல்கிறோம், அவ்வளவேதவிர, பார்ப்பனர்களை ஏசுங்கள் என்றுசொல்கிறோமா! நீங்களெல்லாம் என்னமோ, எங்கள் எதிரிலே அவர்களை 'திட்டி'ப்பேசிவிட்டால் எங்களுக்குப் பரமதிருப்தி ஏற்பட்டு ஆஹா! இவனல்லவா வீராதிவீரர் என்று புகழ்வோம் என்று நினைக்கிறீர்களே, அதுதவறு. இரண்டு மார்க்கட்டுக்கு இரண்டு வேறுவேறு சரக்கு வைத்துக்கொண்டு, இரண்டிலும் இலாபம் கிடைக்குமா என்று வேலைசெய்கிறீர்கள். அந்த வியாபாரம், எதிர்பாராதநஷ்டத்தைத்தரும். அவ்வளவு தான் நான் சொல்ல முடியும்.

சாமி: அடே, என்தம்பீ! என் மேலே சீறிவிழறே. என் குடுமி அவனுங்ககிட்ட சிக்கிக்கிட்டு இருக்கு, அதனாலே நான்அப்படிப் போகவேண்டி இருக்கு. எனக்கு மட்டும் இல்லைன்னு நினைச்சியா அந்த உணர்ச்சி. நேத்து பேப்பர் பார்த்தேன், காந்தி பக்கத்திலே, ராஜகோபாலாச்சாரி இருந்தார், கோபாலசாமி ஐயங்கார் மாலை போட்டார், சீனுவாசசாஸ்திரியாரை காந்தி போய்ப் பார்த்துவிட்டு வந்தார்,—காந்தி மதுரை—போவது பற்றி, கோபாலசாமிஐயர் அறிக்கைவிட்டார், வைத்யநாதஐயர்கூட்டம் போட்டார் என்று ஒரேபார்ப்பனக்கும்பல் போடுகிற கும்மாளமா இருந்தது, எனக்கு எரிச்சலாகத்தான் இருந்தது. காந்திஏன், இப்படிப்பார்ப்பான்களையேசுற்றிலும் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார் என்று கோபமாகத்தான் இருந்தது; ஆச்சரியமாகவும் இருந்தது அவ்வளவு பெரியவர், இந்த ஆகாவழிகளைச் சேர்த்து வைத்துக்கொண்டு இருக்கிறாரே என்று.

அ: இதிலே, ஒரு ஆச்சரியமுமில்லையே! பரம்பரைப்பழக்கப்படி, சனாதனமுறைப்படி, வைதீகநெறிப்படி, காரியம் நடக்கிறது. காந்தியார், இந்தியாவுக்கே தலைவர் என்றுபோற்றப்படுகிறார், அப்படிப்பட்டவர்கள், ஐயர்களைப்பக்கத்திலே வைத்துக்கொண்டு, அவர்கள் சொல்கிறபடி நடந்துதான் வரவேண்டும், அதுதானே வழக்கம்.

சாமி: ஏன் அப்படி நடக்கணும்? இதுகள்யார்? அவர், மகாத்மா! அவர் ஏன், இதுகளைப்பிரமாதப் படுத்தவேணும்?

அ: சார்! நீங்கள், இந்த நாட்டு, பழையசம்பிரதாயத்தைக் கவனப் படுத்திக்கொண்டு, பார்த்தா இதிலே துளிகூட ஆச்சரியம் இருக்காது. எப்படி என்றால், இந்த நாட்டிலே, அந்தக்காலத்திலே தசரதன், ஜனகன், நளன், அரிச்சந்திரன் என்றெல்லாம் முடிசூடிய மன்னர்கள் இருந்தார்களல்லவா? அவர்கள் ஒவ்வொருவரும் வசிஷ்டன் கௌதமன், அவன் இவன் என்று எவனாவது ஒரு ரிஷியைத்தானே பக்கத்திலே வைத்துக்கொண்டு, அவன் சொல்லுகிறபடி நடந்தார்கள். முடிசூடிய மன்னர்கள்பக்கத்திலே ஜடைகூடியரிஷிகள் இருந்தனர். காந்தியார் முடிசூடா மன்னர், ஆகவே அவர் பக்கத்திலே ஜடை இல்லாத ரிஷிகள் இருக்கிறார்கள், பரம்பரைவழக்கப்படி, இதிலே ஆச்சரியம் இல்லை. நாங்கள் சொல்வது இதுதானே, பார்ப்பனர்கள் அந்நாளிலிருந்து இந்நாள்வரை, நம்மவர்களை ஆட்டிவைக்கிறார்கள் என்று சொல்லுகிறோம். இந்த ஏற்பாடு ஒழிந்தாக வேண்டும் என்கிறோம். மதவிஷயத்திலே இந்த ஏற்பாடு இருக்கும் வரையில் அரசியல் முதலிய மற்ற எல்லாவிஷயத்திலும் இது இருந்துதான்தீரும், காய்ச்சல் தீராமுன்பு வாய்க்கசப்பு, எப்படிப்போகும்?

சாமி: எனக்கு என்னமோ பிடிக்கவில்லையப்பா அது.

அ: எனக்குமட்டும் பிடிக்கும் என்று சொல்கிறேனா! அதுபோலத்தான் நடக்கும், ஆரியத்துக்குமதத்துறையிலே ஆதிக்கம் இருக்கும் வரையில் என்கிறேன். அன்றுகூட, தேர்தல் சம்பந்தமாக காமராஜர், ராஜகோபாலாச்சாரியாரைக் கலந்து பேசவேண்டும் என்று அசப் அலி கூறினாரே, அது அக்ரமம், காமராஜர்தானே, தமிழ்நாட்டுக் காங்கிரசுக்குத்தலைவர், அவர் ஏன், ராஜகோபாலாச்சாரியாரைக் கலந்து பேசுவது, என்று கூறிக்கோபித்துக்கொண்டீர்.

சாமி: ஆமாம்! அது என்ன, முறையா?

அ: உங்களைப்போன்றவர்களுக்கும், காமராஜர் போன்றவர்களுக்கும் அதுதான் முறை!

சாமி; அதுஏன்?

அ: ஏன்? என்ன சார் இது! வேடிக்கை பேசுகிறீர். உங்கள் வீட்டு மூதாதைகள் இறந்துபோனவர்கள் ஆத்மதிருப்திக்குஆக, நீங்கள் ஆச்சாரியார் குலத்தாரின் யோசனையைக்கேட்டு நடக்கிறீர்கள், உங்கள் ஆண்டவனிடம்போய் உங்கள் பக்தியைச் செலுத்த, உங்கள் குறையைக்கூற, ஆச்சாரியார் பரம்பரையினரின் உதவியை நாடுகிறீர்கள்! இது அசப் அலிக்குத்தெரியாதா? குடும்ப விஷயம் முதற்கொண்டு கோயில் காரியம்வரையிலே காமராஜர்கள் ஆச்சாரிகளைத்தான், ஆசான்களாகக்கொண்டு இருக்கிறார்கள், ஆகவே அவர்கள் சுயமாகச் சிந்தித்துத் தாமாகச் செயலாற்ற முடியாதவர்கள், ஆகையினால் அரசியல் விஷயத்திலும் அவர்களால், ஆச்சாரியார் யோசனையின்றி ஒன்றும் செய்ய முடியாது என்று எண்ணினார். இது தவறு?

சாமி: ரொம்ப அழகுதான்!

அ: நம்வீட்டுக்கலியாணத்துக்கு அவன் காலில்விழுகிறோமே, அது அழகாக இருக்கிறதோ?

சாமி: எதற்கு எதையப்பா உவமானம் எடுக்கிறே!

அ: இதுமட்டும் ஆச்சரியமா சார்! பாவம்கழுவும்நீராகப்பசுவின் சிறுநீரை, உவமானமாக மட்டுமில்லையே, உட்கொள்ளவும்மனம்இருக்கிறதே உங்களுக்கு.

சாமி: என்னமோகர்மம்அதெல்லாம்.

அ: அதேபோல, இப்படி எல்லாம் நம்மவரை ஆட்டிவைப்பது, ஆரியதர்மம்.

[சாமிநாதமுதலியாரும் விடைபெற்றுக்கொள்கிறார்.]

★

சேலம் நிகழ்ச்சிகள்

சேலம், குகை, வர்த்தக குமாஸ்தாக்கள் சங்க ஆண்டுவிழா தோழர் வெங்கட்ரும் அவர்கள் தலைமையில், 27-1-46 காலை நடைபெற்றது. தோழர் அண்ணாத்துரை, வாழ்க்கை இலட்சியம் என்னும் பொருள்பற்றிப்பேசினார்.

27—1—46, மாலை சேலம் அம்மாப்பேட்டையில், தோழர் டாக்டர் நாராயணசாமி அவர்கள் தலைமையில், பகுத்தறிவுப் பிரசாரக் கழகம் திறந்து வைக்கப்பட்டது. தோழர்கள் நாராயணன், திருநாவுக்கரசு, அண்ணாத்துரை ஆகியோர் பேசினர். மாலை 6-மணிக்கு மேல், அம்மாப்பேட்டை அம்மன் கோயில் மைதானத்தில் தோழர் எ. சித்தையா தலைமையில் தோழர் அண்ணாத்துரை, அரசியல் நிலைமைபற்றிப் பேசினார். சேலம் அம்மாப்பேட்டைத்திராவிடர் கழகத்தார் ஒரு வரவேற்புரை வாசித்தளித்தனர்.

28-1-46காலை, முனிசிபல்உயர்நிலைப் பள்ளியில், தோழர் துரைசாமி ஐயர் தலைமையில் தோழர் அண்ணாத்துரை, தோழமை எனும்பொருள்பற்றிப்பேசினார்.

அன்றுமாலை 4-30 மணிக்கு முனிசிபல் கல்லூரியில் புரட்சிக் கவி பாரதிதாசன் தலைமையில் காலமும் கருத்தும் எனும் பொருள்பற்றிப் பேசினார். மாலை 6-மணிக்கு, மார்க்கட் மைதானத்தில், தோழர் குகை ஜெகதீசனார் தலைமையில் தோழர்கள் எ. சித்தையன், சி. என். அண்ணாத்துரை ஆகியோர், திராவிடர் கழக வேலைத்திட்டம் என்பதுபற்றிப் பேசினர். அன்றிரவு நாகைத் திராவிட நாடக சபையினர், "சண்டமாருதம்" எனும்சீர்திருத்த நாடகத்தைநடத்தினர். தோழர் அண்ணாத்துரை தலைமை வகித்தார். நடிகர்கழகத்தினர் தோழர் அண்ணாத்துரைக்கு ஒரு வரவேற்புரை அளித்தனர். நடிகர்கழகத்தாருக்கு செவ்வாய்ப்பேட்டை சுயமரியாதை, திராவிடர் கழகத்தினர் வரவேற்பும், பரிசுகளும் அளித்தனர். நாடகமுடிவில்தோழர் அண்ணாத்துரை, சீர்திருத்த நாடகங்களின் அவசியத்தை வலியுறுத்திப் பேசினார்.

வீரவாலி நாடக வரவுசெலவு

கவிஞர் பாரதிதாசன் நிதிக்காக இராசிபுரத்தில் நடைபெற்ற நாடக வரவு செலவு.

	ரூ.	அ.	பை
டிக்கட் விற்பனை	1043	0	0
நன்கொடை வரவு	341	0	0
ஆக வரவு ரூ.	1384	0	0

செலவு

	ரூ.	அ.	பை
நாடகச் செலவு	984	10	0
வரி	249	6	0
ஆக செலவு ரூ.	1234	0	0

செலவு நீக்கி இருப்பு ரூ. 150 0 0

ப. கண்ணன்,
ஆர்கனைசர்.

தன்மானக்கொள்கைகளை பரப்பும்

"சூறாவளி"
(மாத வெளியீடு)

ஆண்டுச் சந்தா ரூ. 1—8—0
தனிப்பிரதி விலை அணா 0—2—0
எங்கும் ஏஜண்டுகள் தேவை.

விபரங்களுக்கு:—
மானேஜர்:
'சூறாவளி'
திருமலைராயன்பட்டினம்.

புராணம் போதை தரும் லேகியம்

மட்டரகத்துக்குத் தயாரிக்கப்பட்டது

அறிவுத் தாகம் தீர்க்க முடியுமா?

—(பரதன்)—

பெரிய புராணத்தைப் பற்றிய நமது கட்டுரைகள், தமிழ்நாட்டுச் சைவமெய்யன்பர் கூட்டத் தலைவர்கட்கும், முத்தமிழ்கற்ற வித்தகர்கட்கும், அனுப்பப் பட்டதாம், கோபங்கொண்ட நண்பரொருவரால் நல்லசரியாக் கிடைபெற்றது. இதுபோன்றகோபம், இலாபமே! அந்தத் "தலைவர்கள்" நமது கண்டனத்தைப் படித்துவிட்டு, என்ன எண்ணுவார்கள்? கழு, வேற்றுநிற காலமாக இல்லையே! கடப்பா! என்றுவருந்துவர்; வேறென்னசெய்வர். சிரிக்கத்தெரிந்தவர்கள் அதிலே ஈடுபடுவர்; ஆனால், நமது வாதத்திலே இன்னஇடம் ஒடிசல் என்று எடுத்துக்காட்டத் துணியார். பல "அன்பர்களுக்கு" நமதுகண்டனச் சுருணை அனுப்பப்பட்டது கேட்டனர், மேலும் அவர்களுக்கு விருந்தளிக்க, பெரியபுராணத்தைப்பற்றிய விளக்கத்தை விட்ட இடத்திலிருந்து தொடங்குவோம். இளைஞர் உலகம் இன்று, எந்தத் தேவை என்றுணருகிறதோ, அவைகள் யாவுமோ அல்லது அவைகளிலே பெரும்பகுதியோ, புராண இதிகாசங்களிலேஉண்டென்றுகூறுவதன் மூலம்; மேலும்சில நாட்களாவது, அவைகளுக்கு உயிர்தர முடியுமா என்றமுயற்சியில் முழுமூச்சாக ஈடுபட்டுள்ளவர்கள், பெரியபுராணத்திலே, சீர்திருத்தக்கருத்துகள் உள்ளனஎன்றுபேசுகின்றனர். பெரியபுராணத்திலே மட்டுமல்ல, எந்தப் புராணத்திலும், அவர்கள் சீர்திருத்தக்கருத்து இருப்பதாகவே பேசுகின்றனர். இதனால், அந்தப்புராணங்களிலே, சீர்திருத்தக்கருத்துகள் உள்ளனவா இல்லையா என்று ஆராயப் புகுமுன், ஒருஉண்மை தெளிவாகிறது. அதாவது, சீர்திருத்தம் அவசியம் என்பதை இவர்கள் ஒப்புக்கொள்கிறார்கள், அதற்கான வேலையில் பலர் ஈடுபட்டுள்ளதை உணருகிறார்கள், வேறுவிஷயங்களிலே மக்கள்கொண்டுள்ள அக்கரையைவிடச்சற்றுஅதிகமாகவே சீர்திருத்தத்துறையிலே அக்கறைசெலுத்தவேண்டுமென்பதை அவர்கள் அறிந்திருக்கிறார்கள், அறிவாளிகள் என்றபட்டிக்குத்தம்பெயர் பொறிக்கப்படவேண்டுமானால் தமக்கும் சீர்திருத்தத்திலே ஆர்வம் இருப்பதாகவும், அதற்கானபணியிலே தாம் ஈடுபட்டிருப்பதாகவும், மற்றவர்கள் சீர்திருத்தத்துக்காக எங்கெங்கோ தேடி அலைகிறார்களே, பாரும், இதோ நாம்கண்டுபிடித்திருக்கிறோமே, இதனைக்கூறவேண்டும் என்றஎண்ணங்கொண்டிருப்பதாகவும், காட்டித்தீரவேண்டிய அளவுக்கு நாட்டுமக்களின் நினைப்பின்நிலைமை இன்று இருப்பதும், தெளிவாகத் தெரிகிறது. இனாகுலேஷன் சரியானமுறை என்றுசிலரும், அதுதேவையில்லை என்றுவேறுசிலரும் பேசிக்கொள்கிறார்கள் என்றால், இருகருத்துகளிலே, எதுதக்கதுஎன்று ஆராய்வதற்குமுன்பே, ஊரிலே, பிளேக்—காலராபோன்ற கொடிய வியாதி பரவி இருக்கிறது என்பதுஏற்பட்டுவிடுகிறது, கருத்து வேற்றுமைக்கு இடமின்றி. அதுபோலத்தான் இன்று, புராணங்களிலே சீர்திருத்தக்கருத்துகள் உண்டா இல்லையா, என்பதிலேஉள்ள கருத்து வேற்றுமை கருத்து வேற்றுமைக்கேஇடமில்லாத ஒருகருத்து நாட்டிலே இருப்பதைக் காட்டுகிறது; அதாவது சீர்திருத்தம்தேவை என்பது. இது, வரவேற்கப்பட வேண்டிய நிலைமை.

★

சீர்திருத்தம்தேவைஎன்பதைஅனைவரும், 'செக்குமாட்டுச்சுபாவக்காரர்' நீங்கலாகமற்றவரனைவரும், ஒப்புக்கொள்கின்றனர்; ஒப்புக்கொள்பவர்களில் சிலர், என்ன செய்வதென்று சிந்திக்காமல் இருக்கிறார்கள், சிலர்சிந்திக்கிறார்கள் தெளிவு பிறக்காமல் குழம்புகிறார்கள், சிலர் சிந்தித்துவழிதெரிந்து, வழி, படுகுழிகளும், பாறை, கோரைகளும் நிரம்பிக்கிடப்பதுகண்டு பயந்துவிடுகின்றனர். சிலர்பாதிப்பாதை போகின்றனர். பிறகு, முன்னேறிய வேகத்தைவிட அதிகவேகமாக மிரண்டோடுகிறார்கள் பின்நோக்கி. மற்றும்சிலரோ, பாதைஎப்படி இருப்பினும் சரி, அவ்வழிசென்றே தீருவது என்று துணிந்து செல்கின்றனர்; அருமையாய் அந்தச் செந்நெறியில் செல்பவர்களைத்தான், 'தம்பி! நில்!' என்று கனிவுடன் அழைத்துச்சீர்திருத்தத்துக்கான செம்மையான கருத்துகள் இங்கேஉள்ளன, என்று கூறி, செல்லுக்குத்தப்பிய சிலஏடுகளைக் காட்டுகின்றனர், செந்தமிழ் கற்ற அன்பர்கள். அவர்கள் காட்டும் ஏடுகளிலே, அவர்கள்கூறுவது போலச்சீர்திருத்தக்கருத்துகள்உள்ளனவா என்று ஆராயப்புகுமுன்பு, நமக்கு ஏற்படும் மகிழ்ச்சிக்குக் காரணம், அவர்களும் சீர்திருத்தத்தை வரவேற்கிறார்களே என்பது தான். அவர்களின் ஆர்வத்தைப் பாராட்டத்தானே வேண்டும்! ஆனால் இதிலே ஒரு வேடிக்கை என்னவென்றால், தென்னைமரத்தின் மேல் ஏறிய கள்ளனை விரட்டும் போது, 'காய்திருடச்செல்லவில்லை மாட்டுக்குப் புல்லெடுக்கஏறினேன்' என்று சொன்னதாக உள்ள கதை இருக்கிறதே, அந்த 'ரகமாக' இருக்கிறது இவர்களின்வாதமும். 'தென்னையில் ஏதடா தம்பி! புல்?' என்று கேட்டவருக்கு, 'இல்லை என்று தெரிந்ததால்தான், இறங்கிவிடுகிறேன்' என்று சொன்னனுமே கள்ளன்; அதுபோலவே, புராணத்திலே போய்ச் சீர்திருத்தக் கருத்தைத் தேடுகிறாயே இருக்குமோ என்று கேட்கத்தொடங்கினால் 'இல்லைஎன்பதைக்கண்டு சொல்லத்தான் இத்தனை ஏடுகளையும் ஆராய்ந்தேன்' என்று பேசுகிறார்கள்.

★

புராணங்கள், பக்திமார்க்கத்துக்கான ஏடுகள், இலக்கியச் சுவையுடன் இருப்பினும் சரி, இல்லாது போயினும் சரி. அந்த ஏடுகளைப் படித்து 'ஐயனின்' பெருமையை, 'அம்மை'யின் அருமையை, 'அடியவர் சிறப்பை உணரலாம் என்று கூறமுடியுமே தவிர, அவைகளின் மூலம், சீர்திருத்தக் கருத்துகளைப் பெறலாம், என்றுஎண்ணுவது பயனற்ற நினைப்பு. முதலில், இதனை "மெய்யன்பர்கள்" தைரியமாகஒப்புக்கொள்ளவேண்டும். அதை ஒப்புக்கொள்ளாமல், "இது வெறும் புராணமல்ல! இதிலே உள்ள புதைபொருள் அமோகம். இதிலே சரிதம், பூகோளம், விஞ்ஞானம், தத்துவம், கணிதம், சீர்திருத்தம் போன்ற இன்னபிற உண்டு" என்றுபேசுவது, ஆராய்ச்சிமனப்பான்மைக்கு அத்தாட்சி என்று சிலர் எண்ணுகிறார்கள். உண்மை அது அல்ல, பல இருப்பதாகச் சொன்னால், 'சிலதாவது' தேறுதாஎன்ற சபலம், நீண்ட பட்டியைத் தந்தால், யாராருக்குஎதெதில் பிரியமோ, அதற்காகவென்று, புராணத்தை நாடுவர்என்றஆசை. இல்லைஎன்றால், திட்டமாகத்தெளிவாக, வரையறுத்துக்கொண்டு பேசுவர். மதபோதனையை, எளிதாக்கவும், பாமரர் மனமும் பரவசமடையவும், சிக்கலான தத்துவங்கள் பயன்படாது என்று கண்டவர்கள், எந்த மதத்துறையிலே தங்களுக்கு அக்கரை இருந்ததோ, அதனைப் பரவச்செய்வதற்குக் கண்டுபிடித்த, சாமர்த்தியமானவழி, புராணம். அவர்களின் எண்ணம், அந்தக்காலத்தின் கூறு. எனவே அத்தகைய புராணபோதகர்கள், பழிக்கப்படவேண்டியவர்களல்ல; அவர்கள் அந்தக்காலத்தில், தங்களுக்குயுக்தமானது என்று எதை நம்பிச் செய்தார்களோ, அதனை, விடாப்பிடியாக இன்று கட்டி அலைகிறவர்களும், மக்களின் இன்றைய அறிவுத்தாகத்தைத் தீர்க்க, அந்தப் புராணமே போதும், என்று நம்புகிறவர்களும், உலகில் தோன்றியுள்ள எந்தப் புதுக்கருத்தும், புராணத்திலே உண்டு என்று மயக்கமொழி பேசுவோரும் ஆகிய திருக்கூட்டம் இருக்கிறதே, அதுவே, இன்று கண்டனத்துக்கு ஆளாகிறது. "இதோ அஞ்சுகண்ணன் வருகிறான், சாப்பிட்டுவிடு" என்று மிரட்டி, அன்பையும் அன்னத்தையும் கலந்து குழந்தைக்கு ஊட்டும் தாயிடமல்ல கோபம் நமக்கு, குழந்தைப் பருவம்கடந்து குமாரனை பிறகு, 'ஐஞ்சு கண்ணை நம்புஎன்றுகூறும்மூதாட்டியிடமும், இவ்வளவு வயதான அம்மையார், உண்மை அனுபவமின்றி இதனை உரைத்திடுவரோஎன்றுஎண்ணுங்கால், ஐஞ்சுகண்ணன் என்று ஒருவகையினர்; இருக்கவுங்கூடும் என்றே எனக்குத் தோன்றுகிறது என்றுபேசுபவர்களிடமும், ஐஞ்சுகண்ணன் என்று நமது ஒளவையார்கள் கூறுங்கால், ஐயகோ! ஈதென்ன சிறுமதியென்று சீறும் சீர்திருத்தவாதிகாள் கேண்மின்! ஐஞ்சுகண் என்றால், ஐந்து கண்கள் என்பதல்ல பொருள், அஞ்சுகண் என்பது ஐஞ்சுகண் என்று திரிந்துபோயிற்று, அஞ்சுகண் என்றால் என்ன? கண்டவரை அஞ்சச் செய்யும் கண்! இதனையேதான் தாய்மொழிகிறாள். நந்தாய்மொழியினைப்பழிக்கலாமோ? என்றுபேசும் சொல்லில் செப்படி வித்தை செய்து காட்டுபவர்களிடமுமே, அறிவு உலகம் கோபிக்கிறது. அவர்களின் போக்கையேதான் கண்டிக்கிறது. புராணத்தில் மதபோதனை, ருசிகரமானகதைகள்மூலம் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. அவைகளிலே, வேறதுறைகளுக்குத் தேவையான கருத்துகளைத்தேடுவது வீண்வேலை—அல்லது பிறரை ஏய்க்கும்வேலை. 'தென்இந்திய ரயில்வே கயிடை'ப் புரட்டிப்பார்க்கும் ஒருவன், டில்லிக்கும் அரித்துவாரத்துக்கும் இரயில் புறப்படும்நேரத்தைக்கூற எண்ணினாலும், ஒரேபாதையின் 'கயிடாக' இருந்தாலுங்கூடப், பழைய கயிடைப் புரட்டிப் பயனிராதே. ஏன், இந்தச்சாதாரணவிஷயத்தைப் புரிந்துகொள்ள, பசுபதிபாசம்என்பனபோன்ற பிரமாதமான கொள்கைகளைப்பற்றிய சிக்குகளை அறுக்கும்பெருமதியினர், சிரமப்படுகின்றனர். புராணத்தை, மதபோதனை ஏடு என்றுஒப்புக்கொண்டு, அதற்காகத்தான் அவை பயன்படும் என்பதைத் தைரியமாகஒப்புக்கொள்ள வேண்டும். மல்சிக்கல் முதல் கொண்டுமார்வலிவரையிலே உள்ள 124 வியாதிகளைக் கண்டிக்கும் சூரணம்; நோய் இல்லாவிட்டாலும் சாப்பிடலாம், தேக ஆரோக்கியத்துக்கு; அதுமட்டுமில்லை, பித்தளைப் பாத்திரங்களை இந்தச்சூரணத்தைக்கொண்டு துலக்கினால், அசல் தங்கம்போல் பிரகாசிக்கும், என்று வகையுள்ள எந்த வைத்தியராவது, தமது மருந்துபற்றிக் கூறுவாரா? அனுபவமும் திறமையும்உள்ளவைத்தியர் ஒரேமருந்தையேகூட, இன்னவிதமான தேகமுள்ளவர் தேனிலும்; இன்னவிதமுள்ளவர் பாலிலும் கலந்துச்சாப்பிட வேண்டும் என்று சொல்வார்களே! பிறவிப் பிணியைப் போக்கும் மருந்து முறையாம்மார்க்கம். அதற்காகரசாயனம், சர்பத்து, லேகியம், கஷாயம், மாத்திரை, போன்ற பலமருந்துவகைகள்உண்டு. அவைகளிலே, புராணம், போதைதரும் லேகியம், தத்துவம் கஷாயம், காவியச்சுவையுடன்கூடிய கதைகள் சர்பத்து போன்றவை. எம்மிடம் உள்ள இம்மருந்து எப்பிணியும் போக்கும், பிணிபோக்கி மட்டுமல்ல, பிடை நீக்கி, அதுமட்டுமல்ல, பித்தளையும் பொன்னுமாக்கும் என்றுபெருமை பேசுவது, அழகா, நியாயமா, யூகமுள்ள செயலாகத்தான் அமையுமா? அடுக்கப்படுமா?

★

கற்பனைலோகங்களைச்சித்தரித்த கவிவாணர்கள், கண்டனத்துக்கு உள்ளானதற்குக் காரணமென்ன? அந்தக்கவிவாணர்களின் சித்திரங்களை, வெறும்கற்பனைகள் என்று ஏற்றுக்கொண்டு பேசாமல், அர்

அடுத்த பக்கம் பார்க்க

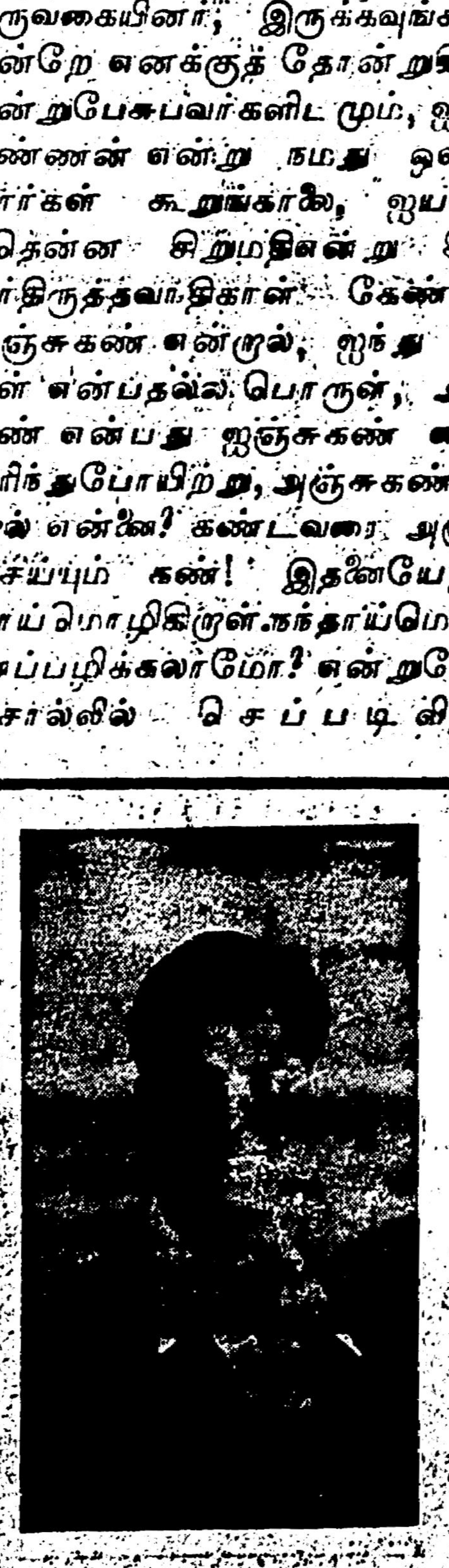

உறையூர்

எஸ். எம். எஸ். ஆர். பி.

சொந்தக் கைத்தறி கலர்புடவைகள் & 3-அகலம் தோத்திகள், சரிகை அங்க வஸ்திரங்கள்.

100, 80-செ. நூலில் தயார் செய்யப்பட்டது. உத்திரவாதமுள்ள சாயம், உறுதியான-உடை, சுத்தமான-சரிகை, உயர்தரமான-ரகங்கள், நாணயமான விலைகள்.

S. M. S. R. பாலசுந்தரம்,
கைத்தறி துணி வியாபாரம்,
34, பஞ்சவர்ணசுவாமி கோவில் தெரு,
உறையூர் p.o. திருச்சி.

புராணம் போதை தரும்

7-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி

தக்கவிவாணர்களைத் தாங்கிக் கொண்டிருப்பதாகக் கருதும்கலாவாணர்கள், புலவர்கள்குழு, அவை கற்பனைஅல்ல, அவைகளிலே வரலாறு மிளிருகிறது, சீர்திருத்தக் கருத்துகள் பூத்துக்கிடக்கின்றன, என்று பேசுகிற போக்குதான். செல்லரை அதிகாரியின் சீற்றமும் சிறுசெயலும், எங்ஙனம் ஆட்சியையே மக்கள் அலட்சியப்படுத்தவும் கண்டிக்கவும் தூண்டுகின்றதோ, அதுபோலவே, இந்தப் 'புலவர்' என்போரின், போக்கே, கவிவாணர்களைக் கண்டனத்துக்குரியவர்களாக்கிவிட்டது! கவிவாணர்களுக்கு முதல்தரமான கேடு செய்பவர்கள், கவிதாமண்டலத்துள் உறைபவர், கவிதாமணிகளைக் காக்கக் கடமைப்பட்டவர், என்று கனத்தகுரல் எழுப்பி,நண்பரென நடிப்பவர் தாம். குளத்துநீர் குடிக்கஉதவும் என்பது பொது உண்மை. ஆனால் எல்லாக்குளமுமா? இல்லை! சிலகுளிக்கமட்டுமே உதவும்! சிலமாடுகுளிப்பாட்டமட்டுமே உதவும்! அதுமட்டுமில்லையே! குடிக்கும் நீர்உடையகுளமேகூட வெப்பம் அதிகமாகி,வறண்டுகிடக்கும்போது, சேறுமேலிட்டநிலையில் இருக்குமானால், குடிக்கப் பயன்படாது. குளம்தானே, குடிதண்ணீர்தான் இது, என்று கூறுபவர் யார்? அதுபோலப், புராணங்கள் சேறு நிரம்பிப்போன குட்டைகளாகவும், (மட்டஅறிவுக்கு மட்டுமேபயன்படக்கூடியவிதத்திலே) பாசி புழுப் படுவனவும், பலப்பல விதத்திலே உள்ளன. ஊற்று நீருண உலகு துடிக்கிறது, இங்கோ, இவர்கள், குழம்பிய குட்டை, தூர்ந்துபோன நீருக்குளம், துவர்ப்பு நீர்ப்பள்ளம், இவைகளிலே புகுந்து, நீராடுகிறார்கள், போதாக்குறைக்கு, வாலிபர்களையும் அழைக்கிறார்கள். "வாரீர் நீராட!" என்று. வருவரா? நல்ல முறையில் நடத்தப்படும் நகராட்சியிலே, நேர்மையான ஆணையாளர் இருந்தால், அவர், நாற்றமடிக்கும் குட்டைகளைத் தூர்த்துவிடச் சொல்வார்; இல்லையேல், அங்கே எவரேனும் குளித்தோ, அந்நீரைக் குடித்தோ, நோய்கண்டு இறந்து படுவரே, அதன்பயனாய்ஊரிலேயே கூட நோய்பரவக் கூடுமே, என்று எண்ணி. அதுபோலவே, தன்னாட்டிலிருந்து, அது தகுதியானவர்களிடமும் இருக்குமானால், அறிவுத்தாகத்தைத் தீர்க்க முடியாதஇந்த ஆபாசப்பள்ளங்களை மூடிவிட்டு, புதிய ஊற்றுகளைக்கண்டு பிடிப்பர். நீர் நிலையங்களையும் அமைப்பர், மூன்று குட்டைப்புரட்டும் நாற்றமடிக்குப் குளத்துக்குக் காவல்புரிவதுப் பெரியதோர்சேவைஎன்று கருதுபவர்கள் அந்த நீர்நிலையங்களிலே வேலை பெறலாம், இன்பம் உறலாம். ஏன், அவர்கள் இதற்குத் தங்களைத்தயார்செய்துகொள்ளக்கூடாது. இன்றளவுவரை, இடிந்தகோட்டைகள், சரிந்தமதில்கள், தூர்ந்துபோன அகழிகள் ஆகியவற்றைக்காட்டி, ஆங்காங்கேசிலர் "இதுதுரோபதையஞ்சள் அரைச்ச இடம்," "இது பீமராஜாவின்பாதம் பட்டதால் ஏற்பட்ட பள்ளம்," "ஏகலைவன் கட்டைவிரலிலிருந்து ஒழுகிய இரத்தத்தின்கறை" என்று காட்டிப்பணம் கேட்டுப் பிழைக்குப், "வழிகாட்டுவோர்" போலிருக்கவேண்டும்? எவ்வளவு அறிவு இந்தச் சத்தற்ற காரியத்திலே பாழாக்கப்படுகிறது, என்பதை எண்ணி வருந்தி, இவர்களைக் கண்டிக்கிறோமே தவிர வேறு என்ன!

★

புராணங்களிலே, எதற்காகச்சீர்திருத்தக்கருத்தைப்புகுத்தப் போகிறார்கள். பசுவும் புலியும் ஒரேதுறையில் நீர்குடித்தது, பரமசிவன்ரிஷபவாகனரூடராக வந்து சேர்ந்தார், வெட்டப்பட்ட தலைமீண்டும் ஒட்டிக்கொண்டது, என்ற அற்புதங்களைப் புராணங்களிலே புகுத்தி, இவையாவும் ஈசனை நேசித்ததன் பலன் என்று முடித்து, இத்தகைய மேலானபலனை, ஆண்டவன் அருளைப்பெறவேண்டுமானால்,நீங்களும் "பக்தி செய்து கொண்டிருங்கள்" என்ற உபதேசம் செய்ய இந்த புராணங்கள் எழுதப்பட்டன. இதிலே,சீர்திருத்தம்நுழையஎன்ன அவசியம் இருக்கமுடியும்? சீர்திருத்தம் என்றால் என்ன? இருப்பதைச்சீராகும்படி திருத்துவது. கெட்டுக்கிடக்கிறது, ஆனால்திருத்தக்கூடிய அளவிலே இருக்கிறது, திருத்திவிட்டால்கேடுபோய், சீராகிவிடும் என்பதுதானே அதன்பொருள். அடியார்கள், எதைக் கெட்டுக்கிடக்கிறதுஎன்றார்கள்? சமூகத்திலேஜாதிபேதம் தலைவிரித்து ஆடுகிறது, அதை ஒழித்தாகவேண்டும்,எல்லா மக்களையும் ஒன்றுபடுத்திவிட வேண்டும், ஏழை பணக்காரன்என்ற பேதத்தைப்போக்கவேண்டும்,சேரிகளைச் சீர்திருத்த வேண்டும் உழவனின் உழைப்புக்குத் தக்க ஊதியம் தரவேண்டும், என்ற இன்னோரன்ன பிறசீர்திருத்தங்கள் தேவை என்று செப்பினரா? அதற்காக, அவர்களிடம் அன்புகாட்டிய அரசர்களிடம் வாதாடினரா? பிரச்சாரம் புரிந்தனரா? இல்லையே! அவர்களுடைய கவலை எல்லாம், பக்திபாவ வேண்டும், பரமனைத்தொழ வேண்டும், மூர்த்தி ஸ்தலம் தீர்த்த யாத்திரைகளின் பெருமையை மக்கள் அறிதல் வேண்டும் என்பதிலே சென்றதேயொழிய, இன்று நாம், "சீர்திருத்தம்" என்று எண்ணுவதிலா அவர்கள் அக்கறை காட்டினர்? காட்டியிருக்கமுடியுமா?

ஒரு கட்டிடம் கலனாகியிருக்கிறது என்று வைத்துக்கொள்ளுங்கள். அதைப்புதுப்பிக்க ஆரம்பிக்கிறோம். அதற்கான அதிகாரி திட்டம்தீட்டுகிறார். முதலில்அவர்கேட்பார் இந்தக்கட்டிடம் கட்டி எத்தனை வருடங்கள் ஆயிற்று என்று, இந்தக்கட்டிடம் தாதுவருடப்பஞ்சத்திற்கு முன்பு கட்டப்பட்டதென்று நம் தாத்தா கூறியதாகக் கூறுவோம். ஓ! அப்படியா! மிகப் பழையகட்டிடம்; ஆகையால்தான் கலனாகி விட்டது என்று அவர் கூறுவார். பழையகட்டிடமாயிருந்தாலும் கடைக்கால் எத்தனை அடிஆழம்என்பார் 10, 15, அடி என்போம், மணல் எத்தனை வண்டிகள் கொட்டினார்கள் என்றால் 40, 50,வண்டிகள்என்போம்; பாலாற்று மணலா வேகவதிஆற்று மணலா என்ற கேள்வியும்பிறக்கும். வேகவதி ஆற்று மணல்தான் என்போம். அதுஉப்புமண் கலந்தமணல் ஆதலால்தான் சீக்கிரம் உளுத்துப் போய்விட்டது. அதை அகற்றி உரமான மணலைப் போடவேண்டும் என்பார் அவர். அதுபோலத்தான் சமுதாயம் என்னும் கட்டிடமானது கலனாகிச்சரியும் நிலையிற்கிடக்கிறது. நம் சமுதாயத்தின் அடிப்படை சரியல்ல. அது உவர் மண்ணால் உண்டாக்கப்பட்ட அஸ்திவாரத்தின்மீது அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது, எனவே, அது காலப்போக்கில் சரிகிறது. அதுவும் நாம் கீற்றுவசதிக்காக மாடிமேல் மாடி கட்டிக் கொண்டே செல்லச் செல்லச், சென்னையில் சமீபத்திலே சரிந்த "பிருதிவி இன்ஷியூரன்ஸ்" கம்பெனிக கட்டிடம்போல் விழுந்து கொண்டேதான் இருக்கிறது சரிந்த கட்டிடத்தின் சாரலிலே நின்றுகொண்டு நமது புலவர் பெருமக்கள் பெரிய புராணத்தையும் கம்பஇராமாயணத்தையும் ஓதிச் சரியாமல் செய்யப் பார்க்கிறார்கள். தேசியத் தோழர்களோ, தக்ளியையும் இராட்டினத்தையும் கொண்டு சரியும் கட்டிடத்தைத் தாங்கத் துடிக்கின்றனர். வேதாந்திகளோ கீதையும், வேதமும், தத்துவவிசாரணையும் சரிவைச்சமாளிக்கும்என்று நம்புகின்றனர். எல்லோரும்கட்டிடம் சரிவதைக் காண்கின்றார்கள்; ஒப்புக்கொள்ளுகிறார்கள். ஆனால் சரிவதைத்திருத்துவது எப்படி?சரியாமல் அமைப்பது எப்படி என்பதிலேதான் தகராறு.

தோழர்களே!நான்கூறுகிறேன். இந்தச்சமுதாயம் சரிகிறது,சரிந்துகொண்டிருக்கிறது,நெடுநாட்களாகவே சரிந்துகொண்டு வருகிறது. நாம் அப்படிப்பட்ட [illegible] சமுதாயத்தில், சின்னாபின்னமாக்கப்பட்டசமுதாயத்தில், சிதறிக்கிடக்கும் சமுதாயத்தில் வாழ்கிறோம். சமுதாயம் ஆட்டங்கொடுத்து ஆடுகிறது; இந்தநிலையிலே நாம் நம்மை உணர்ந்து, நம்தேவையைத் தெரிந்து, நம்சமுதாயத்தை மாற்றி அமைக்க முற்படாவிட்டால். சமுதாயம் ஆடுவது தெரியாமலேயே நாம் அமிழ்த்தப்பட்டு விடுவோம். நான் கூறுவது வேடிக்கைப்பேச்சல்ல. நடக்காத, நடக்கக்கூடாத, நடக்கமுடியாத செயலும் அல்ல. அமெரிக்காவிலே வாழ்ந்திருந்ததாகச்சொல்லப்படும் சிகப்புஇந்தியர்கள் இன்று எங்கே? அவர்களது வரலாறு எங்கே? நம்நாட்டுப்பழங்குடிகள் என்று கூறப்படும் தோதவர்கள் இன்று எங்கே? எப்படி வாழ்கிறார்கள்? எண்ணிப்பாருங்கள்!

——

"தமிழ் முரசு"

சிங்கப்பூரில்இருந்து வெளிவரும் "தமிழ் முரசு" பத்திரிகையின் ஆண்டு மலர் விரைவில் வெளிவர இருப்பதால்எழுத்தாளர்கள்சிறந்த சீர்திருத்தக் கட்டுரைகளைக் கீழ்க் கண்ட முகவரிக்கு எழுதியனுப்பவும்.

ஆசிரியர்,
"தமிழ் முரசு"
71, செலிகிரோட்,
சிங்கப்பூர்.

தோழர்கட்கு

●

1946ம் ஆண்டுக்குக்குறைந்தது ஒரு இலட்சம் அங்கத்தினர்களைத் திராவிடர் கழகத்திற்குச் சேர்க்கமுடிவு செய்துள்ளதால்,ஆங்காங்குள்ள திராவிடர்கழக நிர்வாகஸ்தர்களும்,பிரமுகியதோழர்களும் தேவையான இரசீது புத்தகங்களைக்குடிஅரசு ஆபீசிலிருந்து வரவழைத்து அங்கத்தினர்களைச் சேர்த்தனுப்பக் கோருகிறேன் கீழ்க்கண்டமுறைகளைக்கவனிக்க வேண்டுகிறேன்.

1. பெண்களையும் அதிகமாகச்சேர்க்க வேண்டும்.

2. சென்றஆண்டுஅங்கத்தினர்களாயிருந்தவர்களிடமும்நாலணாவீதம்இவ்வாண்டிற்கு இரசீதுகொடுத்து வசூலிக்கவேண்டும்

3. தலைமைநிலையத்திற்குஅனுப்பப்படவேண்டிய இரசீதுப்பகுதியோடு சென்ற ஆண்டு அங்கத்தினர்களாயிருந்து இவ்வாண்டு பணம் செலுத்தியவர்களின் பெயர்களையும், இவ்வாண்டில் புதிதாகச் சேர்ந்தவர்களின் பெயர்களையும் தனித்தனிதாளில்எழுதிஅனுப்பவேண்டும்.

4. ஒவ்வொருஅங்கத்தினரிடமிருந்தும் வசூலிக்கப்படும் நாலணாவில் இரண்டணாவைத்தலைமைநிலையம் (ஈரோட்டிற்கு) அனுப்பவேண்டும்.

5. ஜில்லாத்தலைமைக்கழகம் அமைக்கப்பட்டு முறையாக இருந்தால்ஜில்லாக்கழகத்திற்கு அனுப்பவேண்டிய இரசீதுபகுதியை அவ்விடத்திற்கு அனுப்பிவைக்க வேண்டும்.

மேலேகண்டபடி இலட்சம்அங்கத்தினர்களைச்சேர்த்தாகவேண்டுமாதலால்தோழர்கள்யாவரும் அயராது முயலவேண்டுகிறேன்.

அங்கத்தினர்களைச்சேர்க்கும்அலுவலில் ஆங்காங்குள்ள கறுப்புச்சட்டைப்படையினரும் ஒத்துழைக்கவேண்டுகிறேன்.

ஆ. திராவிடமணி.

———

இ. மா. செல் வசன்கோட்டை ஆதித்திராவிட இளைஞர் கழகம் கொழும்பு

ஷை கழகத்தின் 18வது ஆண்டுவிழா, கொழும்பு கொள்ளுப்பட்டி சென்மைக் கேல்பள்ளிக்கூட மண்டபத்தில் 12—1—46-ல் தோழர் அ. ச. வேலு தலைமையில் சிறப்பாகநடைபெற்றது.

Edited Printed and Published by C. N. Annadurai M.A., at "Dravida Nadu" Press 417—819 Hodgsonpet, Conjeeveram.